

EUROPSKA
KOMISIJA

Bruxelles, 23.11.2016.
COM(2016) 852 final

2016/0362 (COD)

Prijedlog

DIREKTIVE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

o izmjeni Direktive 2014/59/EU o sposobnosti pokrivanja gubitaka i dokapitalizacije kreditnih institucija i investicijskih društava te izmjeni direktiva 98/26/EZ, 2002/47/EZ, 2012/30/EU, 2011/35/EU, 2005/56/EZ, 2004/25/EZ i 2007/36/EZ

(Tekst značajan za EGP)

{SWD(2016) 377}

{SWD(2016) 378}

OBRAZLOŽENJE

1. KONTEKST PRIJEDLOGA

• Razlozi i ciljevi prijedloga

Predložene izmjene Direktive 2014/59/EU (Direktiva o oporavku i sanaciji banaka ili BRRD) dio su zakonodavnog paketa koji sadržava i izmjene Uredbe (EU) br. 575/2013 (Uredba o kapitalnim zahtjevima ili CRR), Direktive 2013/36/EU (Direktiva o kapitalnim zahtjevima ili CRD) i Uredbe (EU) 806/2014 (Uredba o jedinstvenom sanacijskom mehanizmu ili SRMR).

Tijekom proteklih godina EU je proveo opsežnu reformu regulatornog okvira za financijske usluge kako bi povećao otpornost financijskih institucija u EU-u, uglavnom na temelju svjetskih standarda usuglašenih u dogovoru s međunarodnim partnerima EU-a. Konkretno, paket reformi sadržavao je Uredbu (EU) br. 575/2013 (Uredba o kapitalnim zahtjevima ili CRR) i Direktivu 2013/36/EU (Direktiva o kapitalnim zahtjevima ili CRD) o bonitetnim zahtjevima za institucije i nadzoru nad institucijama, Direktivu 2014/59/EU (Direktiva o oporavku i sanaciji banaka ili BRRD) o oporavku i sanaciji institucija te Uredbu (EU) br. 806/2014 o jedinstvenom sanacijskom mehanizmu (SRM).

Navedene su mjere donesene kao odgovor na financijsku krizu iz 2007. – 2008. Zbog nepostojanja odgovarajućih okvira za upravljanje krizom i sanaciju vlade diljem svijeta bile su primorane spašavati banke nakon financijske krize. Posljedični učinak na javne financije i nepoželjno poticanje socijalizacije troškova propasti banaka naglasili su potrebu za drukčijim pristupom upravljanju krizama banaka i zaštiti financijske stabilnosti.

Unutar Unije i u skladu sa znatnim mjerama dogovorenima i provedenima na međunarodnoj razini, Direktivom 2014/59/EU (Direktiva o oporavku i sanaciji banaka ili BRRD)¹ i Uredbom (EU) br. 806/2014 (Uredba o jedinstvenom sanacijskom mehanizmu (SRMR))² uspostavljen je čvrst okvir za sanaciju banaka kako bi se djelotvorno upravljalo krizama banaka i smanjio njihov nepovoljni učinak na financijsku stabilnost i javne financije. Novi okvir za sanaciju temelji se na „*bail-in*” instrumentu, koji čine otpis duga ili konverzija potraživanja duga ili ostalih obveza u vlasnički kapital u skladu s prethodno definiranom hijerarhijom. Taj instrument može poslužiti za pokrivanje gubitaka i internu dokapitalizaciju institucije koja propada ili joj prijeti propast radi obnavljanja njezine održivosti. Stoga će dioničari i ostali vjerovnici snositi teret propasti institucija, a ne porezni obveznici. Za razliku od ostalih područja nadležnosti, sanacijskim je tijelima okvirom Unije za oporavak i sanaciju banaka već naloženo da za svaku kreditnu instituciju ili investicijsko društvo („institucija“) utvrde minimalne zahtjeve za regulatorni kapital i prihvatljive obveze („MREL“) koji se sastoje od obveza prihvatljivih za *bail-in* koje će poslužiti za pokrivanje gubitaka i dokapitalizaciju institucija u slučaju njihove propasti. Komisija je nedavno donijela delegirano zakonodavstvo o provedbi tog zahtjeva u praksi³.

¹ Direktiva 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava, SL L 173, 12.6.2014., str. 190.

² Uredba (EU) br. 806/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2014. o utvrđivanju jedinstvenih pravila i jedinstvenog postupka za sanaciju kreditnih institucija i određenih investicijskih društava u okviru jedinstvenog sanacijskog mehanizma i jedinstvenog fonda za sanaciju te o izmjeni Uredbe (EU) br. 1093/2010, SL L 225, 30.7.2014., str. 1.

³ Delegirana uredba Komisije (EU) 2016/1450 od 23. svibnja 2016. o dopuni Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu regulatornih tehničkih standarda kojima se utvrđuju kriteriji

Na svjetskoj razini, Odbor za financijsku stabilnost (FSB) objavio je 9. studenoga 2015. sažeti pregled ukupne sposobnosti pokrivanja gubitaka, („standard TLAC“) koji je tjedan dana nakon toga donesen na sastanku čelnika skupine G20 u Turskoj⁴. U skladu sa standardom TLAC globalne sistemski važne banke („GSV banke“), koje se u zakonodavstvu Unije nazivaju globalnim sistemski važnim institucijama („GSV institucije“), obvezne su imati dostatan iznos obveza (prihvatljivih za *bail-in*) s velikom sposobnošću pokrivanja gubitaka kako bi osigurale neometano i brzo pokrivanje gubitaka i dokapitalizaciju u sanaciji. Komisija se u svojoj komunikaciji od 24. studenoga 2015.⁵ obvezala da će do kraja ove godine predstaviti zakonodavni prijedlog kako bi se standard TLAC mogao provesti do dogovorenog roka, odnosno do 2019. Usto, Komisija se obvezala da će ispitati postojeća pravila o MREL-u kako bi osigurala potpunu usklađenost s međunarodno dogovorenim standardom TLAC, tako što će pregledati nalaze izvješća koje Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo (EBA) mora dostaviti Komisiji na temelju članka 45. stavka 19. BRRD-a. EBA je 19. srpnja 2016.⁶ već objavila privremenu verziju tog izvješća, a podnošenje završnog izvješća očekuje se tijekom prosinca 2016.

Opći okvir BRRD-a i dalje je valjan i čvrst, a glavni je cilj prijedloga provesti standard TLAC i uključiti zahtjev za TLAC u opća pravila o MREL-u bez udvostručivanja zbog primjene dvaju usporednih zahtjeva. Iako se TLAC-om i MREL-om, s regulatornog stajališta, teži ostvariti isti cilj, svejedno postoje određene razlike u načinu na koji su oni sastavljeni. Područjem primjene MREL-a nisu obuhvaćene samo globalne sistemski važne institucije, nego cijeli bankarski sektor Unije. Za razliku od standarda TLAC koji sadržava usklađenu minimalnu razinu, razinu MREL-a određuju sanacijska tijela na pojedinačnoj osnovi, procjenjujući svaku instituciju zasebno. Naposljetku, minimalni zahtjev za TLAC u načelu bi trebalo ispuniti s pomoću podređenih dužničkih instrumenata, dok bi za potrebe MREL-a sanacijska tijela mogla na pojedinačnoj osnovi zahtijevati podređivanje dužničkih instrumenata u mjeri koja je potrebna da se u određenom slučaju osigura da postupanje prema vjerovnicima u *bail-inu* nije lošije nego što bi bilo u hipotetskom scenariju insolventnosti (odnosno scenariju koji je proturječan sanaciji). Kako bi se uspostavio jednostavan i transparentan okvir kojim se pruža pravna sigurnost i dosljednost, Komisija predlaže da se standard TLAC uključi u postojeća pravila o MREL-u te da se osigura ispunjivanje obaju zahtjeva s pomoću u velikoj mjeri sličnih instrumenata. Za taj su pristup potrebne ograničene prilagodbe postojećih pravila o MREL-u, kojima bi se osigurala tehnička usklađenost sa strukturom bilo kojeg zahtjeva za globalne sistemski važne institucije.

Točnije, potrebne su dodatne odgovarajuće tehničke izmjene postojećih pravila o MREL-u radi njihova usklađivanja sa standardom TLAC u pogledu, između ostalog, nazivnika za izračun sposobnosti pokrivanja gubitaka, međudjelovanja sa zahtjevima za zaštitni sloj

povezani s metodologijom za određivanje minimalnog zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze, SL L 237, 3.9.2016., str. 1.

⁴ FSB, *Principles on Loss-absorbing and Recapitalisation Capacity of Globally Systemically Important Banks (G-SIBs) in Resolution, Total Loss-absorbing Capacity (TLAC) Term Sheet*, 9. 11. 2015.

⁵ Komunikacija Komisije Europskom parlamentu, Vijeću, Europskoj središnjoj banci, Europskom gospodarskom i socijalnom odboru i Odboru regija „Ususret dovršetku bankarske unije“, 24.11.2015., COM(2015) 587 final

⁶ <https://www.eba.europa.eu/documents/10180/1360107/EBA+Interim+report+on+MREL>

kapitala, obavješćivanja ulagača o rizicima i njihove primjene u okviru različitih sanacijskih strategija. Iako će Komisija provoditi standard TLAC za globalne sistemski važne institucije, njezin pristup neće bitno utjecati na opterećenje institucija koje nisu globalne sistemski važne institucije da se usklade s odredbama o MREL-u.

S operativnog stajališta, usklađena minimalna razina standarda TLAC uvest će se u Uniju putem izmjena Uredbe i Direktive o kapitalnim zahtjevima (CRR i CRD)⁷, a dodatni zahtjevi za globalne sistemski važne institucije specifični za svaku instituciju zasebno i MREL specifičan za pojedinačnu instituciju koja nije globalna sistemski važna institucija rješavat će se putem ciljanih izmjena BRRD-a i SRMR-a. Ovim su prijedlogom posebno obuhvaćene ciljane izmjene BRRD-a koje se odnose na provedbu standarda TLAC u Uniji. Prijedlog je, u tom smislu, dio šireg paketa revizije financijskog zakonodavstva Unije čiji je cilj smanjiti rizike u financijskom sektoru (revizija CRR-a/CRD-a) i učiniti ga otpornijim.

Usto, sudeći prema stajalištima brojnih sudionika u pozivu na dostavu očitovanja dioničara objavljenom u rujnu 2015.⁸, ovim se prijedlogom izmjenjuje BRRD kako bi se bankama smanjili troškovi povezani s usklađivanjem kada se njihove obveze uređuju pravom trećih zemalja. Pokazalo se da se u praksi teško uskladiti s postojećim zahtjevom, zbog čega je dodana vrijednost od mogućnosti sanacije banaka ograničena. Stoga je potrebno uvesti više fleksibilnosti u ugovorne odnose između banaka u Uniji i subjekata u trećim zemljama, na način da se sanacijskim tijelima omogućiti da, uz određene stroge mjere zaštite, odustanu od obaveznog uključivanja ugovornih klauzula o priznanju učinaka primjene *bail-in* u trećim zemljama na obveze koje se uređuju pravom tih trećih zemalja. Postojeći se propisi u praksi vrlo teško provode.

Nadalje, na poziv ECOFIN-a iznesen u njegovim zaključcima od 17. lipnja 2016., ovim se prijedlogom izmjenjuje BRRD u pogledu primjene alata za moratorij prilikom sanacije koju provode sanacijska tijela, odnosno u pogledu ovlasti za suspenziju izvršenja obveza banke prema trećim stranama. Usklađivanje tih ovlasti trebalo bi doprinijeti stabilizaciji koju provode nadležna tijela određene institucije u razdoblju prije, i po mogućnosti, poslije sanacije.

- **Usklađenost s postojećim odredbama politike u određenom području politike**

Postojećim se okvirom Unije za sanaciju banaka od svih europskih banaka već zahtijeva da raspolažu dostatnim iznosom obveza (prihvatljivih za *bail-in*) s velikom sposobnošću pokrivanja gubitaka. U okviru prijedloga uskladit će se zahtjev za globalne sistemski važne institucije s globalnim standardom TLAC te će se na taj način poboljšati i olakšati primjena

⁷ Uredba (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva i kojom se izmjenjuje Uredba (EU) br. 648/2012, SL L 176, 27.6.2013., str. 1.; Direktiva 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o pristupanju djelatnosti kreditnih institucija i bonitetnom nadzoru nad kreditnim institucijama i investicijskim društvima, izmjeni Direktive 2002/87/EZ te stavljanju izvan snage direktiva 2006/48/EZ i 2006/49/EZ, SL L 176, 27.6.2013., str. 338.

⁸ http://ec.europa.eu/finance/consultations/2015/financial-regulatory-framework-review/docs/summary-of-responses_en.pdf, Summary of contributions to the 'Call for Evidence'

postojećih pravila. Prijedlog je stoga u skladu s općim ciljem okvira Unije za sanaciju banaka, a to je smanjenje mjere u kojoj porezni obveznici sudjeluju u sanaciji banaka.

- **Usklađenost s drugim politikama Unije**

Prijedlog je dio šire revizije financijskog zakonodavstva Unije (revizija CRR-a/CRD-a) čiji je cilj smanjiti rizike u financijskom sektoru te promicati održivo financiranje gospodarske aktivnosti. Potpuno je u skladu sa sljedećim temeljnim ciljevima EU-a: promicanjem financijske stabilnosti, smanjenjem mjere u kojoj porezni obveznici sudjeluju u sanaciji banaka i doprinosom održivom financiranju gospodarstva.

2. PRAVNA OSNOVA, SUPSIDIJARNOST I PROPORCIONALNOST

- **Pravna osnova**

Predloženom direktivom izmjenjuje se postojeća direktiva BRRD. Prijedlog ima istu pravnu osnovu kao i BRRD, a to je članak 114. UFEU-a. Tom je odredbom predviđeno donošenje mjera za usklađivanje nacionalnih propisa čiji je cilj uspostava i funkcioniranje unutarnjeg tržišta.

Prijedlogom se usklađuje nacionalno pravo o oporavku i sanaciji kreditnih institucija i investicijskih društava, posebno u pogledu njihove sposobnosti pokrivanja gubitaka i dokapitalizacije u sanaciji, u onoj mjeri koja je potrebna da se osigura da države članice i banke u Uniji imaju jednake alate i sposobnost za rješavanje problema propalih banaka u skladu s dogovorenim međunarodnim standardima (standard TLAC).

Prijedlogom se uspostavljaju usklađeni zahtjevi za banke na unutarnjem tržištu, čime se znatno smanjuje rizik od toga da bi neujednačeni nacionalni propisi u državama članicama o sposobnosti pokrivanja gubitaka i dokapitalizacije u sanaciji mogli narušiti tržišno natjecanje na unutarnjem tržištu. Cilj je prijedloga, dakle, uspostavljanje i funkcioniranje unutarnjeg tržišta.

Članak 114. UFEU-a stoga čini primjerenu pravnu osnovu.

- **Supsidijarnost (za neisključivu nadležnost)**

U skladu s načelom supsidijarnosti iz članka 5.3. UEU-a, u područjima koja nisu obuhvaćena njezinom izravnom nadležnošću, Unija postupi samo ako i u onoj mjeri u kojoj države članice ne mogu u potpunosti ostvariti ciljeve predloženog djelovanja na središnjoj razini ili na regionalnoj i lokalnoj razini, već se oni zbog svojeg opsega i učinaka mogu na bolji način ostvariti na razini Unije.

Unija i njezine države članice obvezale su se da će provoditi međunarodne standarde. U slučaju da je izostalo djelovanje Unije, države članice bile bi zadužene za provođenje standarda TLAC u području svoje nadležnosti, bez mogućnosti izmjene postojećeg okvira koji proizlazi iz BRRD-a i SRMR-a. Zbog toga bi banke, posebno globalne sistemski važne institucije, zbog postojanja bitnih razlika između standarda TLAC i postojećeg okvira te zbog toga što bi nacionalna regulatorna tijela mogla različito tumačiti sažeti pregled TLAC-a, podlijegale dvama paralelnim zahtjevima (pri čemu se minimalni zahtjev standarda TLAC različito primjenjuje u pojedinim državama članicama), što bi podrazumijevalo dodatne troškove za banke i javna tijela (nadzorna i sanacijska tijela). Stoga je djelovanje Unije

poželjno radi usklađene provedbe globalnog standarda TLAC u Uniji i usklađivanja postojećeg okvira s tim standardom, kako bi se, koliko god je to moguće, smanjili troškovi banaka i javnih tijela, osiguravajući pritom učinkovitu sanaciju u slučaju propasti banaka.

- **Proporcionalnost**

Na temelju načela proporcionalnosti, sadržaj i oblik djelovanja Unije ne bi trebali premašivati ono što je potrebno za ostvarenje njezinih ciljeva, u skladu s općim ciljevima Ugovora.

Pri provedbi standarda TLAC za globalne sistemski važne institucije, prijedlog ne bi bitno utjecao na dužnost banaka da se usklade s postojećim pravilima o sposobnosti pokrivanja gubitaka i dokapitalizacije jer se njime ne proširuje primjena minimalne razine TLAC-a izvan globalnih sistemski važnih institucija. Osim toga, prijedlogom se znatno ograničuju troškovi banaka, posebno globalnih sistemski važnih institucija, za usklađivanje sa standardom TLAC jer se postojeća pravila usklađuju s tim standardom, u mjeri u kojoj je to moguće. Naposljetku, prijedlogom se ne proširuje područje primjene minimalne razine TLAC-a izvan kategorije globalnih sistemski važnih institucija. Međutim, u pogledu institucija koje nisu globalne sistemski važne institucije u prijedlogu je zadržano postojeće opće načelo da bi kvalitetu i visinu zahtjeva u pogledu pokrivanja gubitaka i dokapitalizacije sanacijska tijela trebala prilagoditi svakoj pojedinačnoj banci na temelju njezina rizika, veličine, međusobne povezanosti i odabrane sanacijske strategije. U pogledu globalnih sistemski važnih institucija koje podliježu minimalnoj razini TLAC-a, prijedlogom se od sanacijskih tijela zahtijeva da, prije nego što zatraže dodatni zahtjev specifičan za pojedinačnu instituciju, procijene je li takav dodatni zahtjev potreban, proporcionalan i opravdan. Stoga su odredbe prijedloga proporcionalne onome što je potrebno za ostvarivanje njegovih ciljeva.

3. REZULTATI PROCJENA UČINKA

Procjena učinka

S obzirom na to da je prijedlog dio šireg paketa revizije financijskog zakonodavstva Unije čiji je cilj smanjiti rizike u sektoru financija (revizija CRR-a/CRD-a), podvrgnut je opsežnoj procjeni učinka. Nacrt izvješća o procjeni učinka podnesen je Komisijinom Odboru za regulatorni nadzor⁹ 7. rujna 2016. Odbor je [datum] objavio negativno mišljenje. Nakon što su određeni elementi paketa revizije potkrijepljeni boljim dokazima, Odbor je 27. rujna 2016. objavio pozitivno mišljenje.

U skladu s politikom „bolje regulative” Komisija je provela procjenu učinka nekoliko opcija politike. Opcije politika procijenjene su u odnosu na glavne ciljeve poboljšanja sposobnosti pokrivanja gubitaka i dokapitalizacije banaka u sanaciji te povećanja pravne sigurnosti i usklađenosti okvira za sanaciju. Pri procjeni su se razmatrale učinkovitost ostvarenja prethodno navedenih ciljeva i ekonomičnost provedbe različitih opcija politike.

U pogledu provedbe standarda TLAC u Uniji, u procjeni učinka razmatraju se tri opcije politike. Prema prvoj opciji, BRRD bi se nastavio primjenjivati u sadašnjem obliku. Prema drugoj opciji, standard TLAC za globalne sistemski važne institucije uključio bi se u postojeći okvir za sanaciju, a taj bi okvir bio na odgovarajući način izmijenjen kako bi se osigurala njegova potpuna usklađenost sa standardom TLAC. Trećom se opcijom politike predlagalo dodatno proširenje područja primjene minimalne razine TLAC-a na ostale sistemski važne institucije u Uniji (OSV institucije) koje nisu globalne sistemski važne institucije. U procjeni učinka zaključeno je da se relevantni ciljevi politike najbolje ostvaruju drugom opcijom

⁹ [poveznica na procjenu učinka i njezin sažetak]

politike. Točnije, njome se, za razliku od prve opcije, omogućuje usklađena provedba standarda TLAC za sve globalne sistemski važne institucije u Uniji tako što se smanjuju njihovi troškovi usklađivanja s dvama potencijalno različitim zahtjevima (standard TLAC i postojeći BRRD), istodobno pružajući dosljedno tumačenje sažetog pregleda TLAC-a unutar EU-a. Tom će se opcijom povećati mogućnost sanacije globalne sistemski važne institucija u Uniji i spriječiti učinci širenja zaraze proizašli iz međusobnih ulaganja globalnih sistemski važnih institucija putem posebnih pravila standarda TLAC koja trenutačno nisu predviđena BRRD-om (npr. minimalna razina TLAC-a u obliku podređenih dužničkih instrumenata, odbitak međusobnih ulaganja instrumenata prihvatljivih za TLAC kojima raspolažu globalne sistemski važne institucije). Tom će se opcijom osigurati provedba standarda TLAC u Uniji i povećati očekivanja da isto učine i ostale nadležnosti radi povećanja mogućnosti sanacije globalnih sistemski važnih banaka širom svijeta. Osim toga, prednost te opcije politike u usporedbi s trećom opcijom je u tome što neće biti poteškoća koje se povezuju s proširenjem minimalne razine TLAC-a na banke koje nisu globalne sistemski važne institucije (OSV institucije), za koje ta razina minimalnog zahtjeva za TLAC, čini se, nije dobro odmjerena zbog velikih razlika koje među njima postoje u pogledu veličine, poslovnog modela, povezanosti s ostalim institucijama i sistemske važnosti.

Procjena učinka pokazala je da se pojavljuju dvije vrste poteškoća zbog usklađivanja s člankom 55. BRRD-a, kojim se zahtijeva ugovorno priznanje *bail-in*a u ugovorima koji podliježu pravu trećih zemalja. Kao prvo, određene druge ugovorne strane iz trećih zemalja odbijaju u financijske ugovore koje sklapaju s bankama iz Unije uključiti ugovornu klauzulu o priznanju ovlasti Unije za *bail-in*. Zbog toga su banke iz Unije u određenim slučajevima prisiljene uopće ne sklopiti ugovor kako bi bile u skladu s člankom 55. BRRD-a. U ekstremnim bi slučajevima to moglo podrazumijevati potrebu za obustavljanjem određenog dijela njihova poslovanja (npr. financiranje trgovine). Kao drugo, čak i onda kad su druge ugovorne strane iz trećih zemalja spremne u svojim ugovorima s bankama iz Unije prihvatiti klauzule o *bail-inu*, lokalna nadzorna tijela to u određenim slučajevima mogu spriječiti. Za banke bi u tom slučaju jedini način da se usklade s člankom 55. BRRD-a bilo kršenje pravila koja je uvelo lokalno nadzorno tijelo ili napuštanje relevantnog dijela svojeg poslovanja. Ocijenjeno je da je za rješavanje tog pitanja potrebno izmijeniti to pravilo. Odabrana opcija politike sanacijskim tijelima pruža mogućnost odustajanja od zahtjeva pod uvjetom da to bitno ne utječe na sposobnost pokrivanja gubitaka i dokapitalizacije predmetne banke.

Kad je riječ o ovlasti za suspenziju obveza plaćanja (moratorij), u procjeni učinka naglašena je važnost tog alata, posebno u fazi koja vodi ka sanaciji. Moratorijem se omogućuje zamrzavanje platnog prometa na kraće vrijeme, što olakšava određivanje količine raspoložive imovine i obveza. Riječ je o vrlo korisnom alatu u razdoblju prije sanacije (točnije u kontekstu rane intervencije) i tijekom sanacije. U procjeni učinka analizirane su i moguće prednosti daljnjeg usklađivanja dostupnih alata. U tom je kontekstu u njoj navedeno da su se, iako BRRD već sadržava odredbe kojima se dozvoljava suspenzija obveza plaćanja, na nacionalnoj razini te odredbe primjenjivale na vrlo različite načine, pa možda ne osiguravaju dovoljno dosljednu primjenu u pogledu važnih elemenata kao što su područje primjene suspenzije, faza u kojoj se ona primjenjuje, uvjeti za njezino pokretanje i njezino trajanje. Na toj se osnovi predlaže uvođenje dvaju dodatnih alata za moratorij koji se mogu aktivirati u fazi rane intervencije, odnosno u fazi sanacije. Uvjeti za pokretanje moratorija te njegovo trajanje i područje primjene precizno su utvrđeni kako bi se osigurala dosljedna primjena na nacionalnoj razini.

Temeljna prava

Ovaj je prijedlog usklađen s temeljnim pravima i posebno poštuje načela priznata Poveljom Europske unije o temeljnim pravima, poglavito pravo na vlasništvo i slobodu poduzetništva te

se obvezno primjenjuje u skladu s tim pravima i načelima. Točnije, ovom se direktivom osigurava da zadiranje u vlasnička prava bankovnih vjerovnika nije nesrazmjerno. Pogođeni vjerovnici ne bi zbog toga smjeli trpjeti gubitke koji su veći od gubitaka koje bi trpjeli da je institucija likvidirana u redovnom postupku u slučaju insolventnosti u trenutku donošenja odluke o sanaciji.

4. UTJECAJ NA PRORAČUN

Ovaj prijedlog nema utjecaj na proračun Unije.

5. OSTALI ELEMENTI

Planovi provedbe i mehanizmi praćenja, evaluacije i izvješćivanja

Prijedlogom se od država članica zahtijeva da izmjene BRRD-a prenesu u svoje nacionalno pravo u roku od dvanaest mjeseci od stupanja na snagu izmijenjene direktive, a od banaka se zahtijeva da se s izmijenjenim pravilima usklade u roku od šest mjeseci od datuma prenošenja prijedloga u nacionalno pravo. Banke će morati redovito izvješćivati nadležna tijela o razinama svojih prihvatljivih instrumenata. EBA je obvezna Komisiju dvaput godišnje od datuma prenošenja izvijestiti o načinu na koji se pravila o sposobnosti pokrivanja gubitaka i dokapitalizacije banaka provode i primjenjuju diljem Unije.

Detaljno obrazloženje posebnih odredbi prijedloga

Kako je prethodno objašnjeno, izmjene CRR-a, koje su dio istog zakonodavnog paketa, uključivat će pravila o minimalnom zahtjevu za TLAC za globalne sistemski važne institucije, a ovaj se prijedlog odnosi na dodatne zahtjeve za globalne sistemski važne institucije specifične za pojedinačnu instituciju i opće zahtjeve primjenjive na sve banke u Uniji. Prijedlogom se uvodi nekoliko ciljanih izmjena postojećeg BRRD-a.

Izmjene članaka 2., 12. i 13. BRRD-a

Standardom TLAC i BRRD-om priznaju se obje sanacijske strategije, odnosno strategija s jedinstvenom točkom pristupanja („SPE“) i strategija s višestrukim točkama pristupanja („MPE“). U okviru strategije SPE sanira se samo jedan subjekt grupe (najčešće matično društvo), a ostali se subjekti grupe (uglavnom operativna društva kćeri) ne saniraju, nego svoje gubitke prosljeđuju uz poslovni lanac subjektu koji će se sanirati. U okviru strategije MPE može se sanirati više od jednog subjekta. Za učinkovitu primjenu željene sanacijske strategije važno je jasno identificirati subjekte koji će se sanirati („subjekti u sanaciji“) i društva kćeri u njihovu vlasništvu („grupe u sanaciji“). Nadalje, ta je identifikacija bitna i za određivanje razine primjene pravila o sposobnosti pokrivanja gubitaka s kojima bi se financijska društva trebala uskladiti. Zato se u izmjenama članka 2. BRRD-a uvode pojmovi „subjekt u sanaciji“ i „grupa u sanaciji“. Izmjenama članaka 12. i 13. o planiranju sanacije grupe od sanacijskih tijela izričito se zahtijeva da identificiraju subjekte u sanaciji i grupe u sanaciji unutar određene financijske grupe i primjereno razmotre utjecaj svake planirane mjere sanacije unutar grupe kako bi se osigurala njezina učinkovita sanacija.

Izmjene članka 45. BRRD-a

Članak 45. stavlja se izvan snage i zamjenjuje se sljedećim novim odredbama: člancima 45., 45.a, 45.b, 45.c, 45.d, 45.e, 45.f, 45.g, 45.h, 45.i i 45.k.

Trenutačno se MREL specifičan za pojedinačnu instituciju izračunava kao postotak ukupnih obveza institucije. Izmijenjenim člankom 45. usklađeni su mjerni parametri MREL-a s parametrima minimalnog zahtjeva za globalne sistemski važne institucije, kako je predviđen standardom TLAC („minimalni zahtjev za TLAC“). Stoga bi MREL specifičan za pojedinačnu instituciju trebalo izraziti kao postotak ukupnog iznosa izloženosti riziku i mjere izloženosti omjera financijske poluge predmetne institucije.

U članku 45.a zadržano je postojeće izuzeće od MREL-a za hipotekarne kreditne institucije, pod uvjetom da nacionalni postupci u slučaju insolventnosti ili drugi slični postupci omogućuju da vjerovnici učinkovito pokriju gubitke na način kojim se ostvaruju ciljevi sanacije. Nadalje, njime je pojašnjeno da institucije izuzete od MREL-a ne bi smjele biti dio ukupnog konsolidiranog zahtjeva na razini grupe u sanaciji.

U članku 45.b navode se kriteriji prihvatljivosti za instrumente i stavke koji bi mogli biti važni za ispunjavanje MREL-a, pod uvjetom da su blisko usklađeni s kriterijima prihvatljivosti predviđenima standardom TLAC za minimalni zahtjev za TLAC. Ti su kriteriji stoga istovjetni, osim sljedećih iznimaka.

U pogledu opsega obuhvaćenih instrumenata, određeni dužnički instrumenti sa značajkama izvedenica, kao što su strukturirani vrijednosni papiri, prihvatljivi su za ispunjavanje MREL-a jer se njima u sanaciji može pokriti dovoljan iznos gubitka. Strukturirani vrijednosni papiri dužničke su obveze s ugrađenom komponentom izvedenice. Njihov se povrat prilagođuje rezultatima referentne imovine kao su što pojedinačni vrijednosni papiri, dionički indeksi, financijska sredstva, kamatne stope, robe ili valute. U članku 45.b pojašnjeno je da su strukturirani vrijednosni papiri prihvatljivi za MREL ako imaju fiksni iznos glavnice plativ po dospeljeću, a samo je dodatni povrat povezan s izvedenicom i ovisi o rezultatima referentne imovine. Razlog tomu je da je fiksna glavnica unaprijed poznata u trenutku izdavanja, njezina je vrijednost stabilna tijekom cijelog životnog ciklusa strukturiranog vrijednosnog papira i u sanaciji je na nju jednostavno primijeniti *bail-in*.

Prema standardu TLAC, minimalni zahtjev za TLAC trebalo bi ispuniti na način da se upotrebe uvelike podređeni dužnički instrumenti koji su u postupku u slučaju insolventnosti niže rangirani od nadređenih obveza koje su izričito isključene iz minimalnog zahtjeva za TLAC, kao što su osigurani depoziti, izvedenice, porezne ili druge obveze povezane s javnim pravom. Sanacijska tijela trenutačno mogu, na pojedinačnoj osnovi, zahtijevati podređenost prihvatljivih dužničkih instrumenata za ispunjavanje MREL-a specifičnog za pojedinačnu instituciju. Nadalje, u novim se odredbama članka 45.b navodi da se podređenost može zahtijevati samo ako je potrebna da bi se olakšala primjena *bail-in* instrumenta, posebno ako postoje jasni pokazatelji da će vjerovnici u *bail-inu* u sanaciji vjerojatno pretrpjeti gubitke koji će premašiti njihove potencijalne gubitke u slučaju insolventnosti i samo u mjeri potrebnoj za pokrivanje onog dijela gubitaka iznad vjerojatnih gubitaka u slučaju insolventnosti. Nijednom podređenosti koju za MREL specifičan za pojedinačnu instituciju zatraže sanacijska tijela ne bi se smjelo u pitanje dovesti mogućnost da se minimalni zahtjev za TLAC djelomično ispuni nepodređenim dužničkim instrumentima u skladu s Uredbom (EU) br. 575/2013 i standardom TLAC.

U članku 45.c navedeni su uvjeti za utvrđivanje MREL-a za sve subjekte. Bankama bi se MREL-om trebalo omogućiti pokrivanje gubitaka koji se očekuju u sanaciji i dokapitalizacija banke u postsanacijskom razdoblju. Sanacijska tijela propisno opravdavaju razinu MREL-a uvedenog na temelju odabrane sanacijske strategije. Ta razina ne bi smjela premašiti zbroj iznosa gubitaka koji se očekuju u sanaciji koji odgovaraju zahtjevima za regulatorni kapital institucija ni dokapitalizacijski iznos kojime se subjektu u postsanacijskom razdoblju omogućuje ispunjenje zahtjeva za regulatorni kapital potrebnih za odobrenje za nastavak aktivnosti u okviru odabrane sanacijske strategije. MREL bi trebalo izraziti kao postotak ukupne izloženosti riziku i mjere omjera financijske poluge, a institucije bi istodobno trebale ispuniti razine koje proizlaze iz tih dvaju mjerenja.

U pogledu globalnih sistemski važnih institucija, u članku 45.d navodi se da se dodatni zahtjev za minimalnu razinu zahtjeva za TLAC specifičnog za pojedinačnu instituciju kako je predviđena standardom TLAC smije uvesti samo ako ta minimalna razina nije dovoljna za pokrivanje gubitaka i dokapitalizaciju globalne sistemski važne institucije u okviru odabrane sanacijske strategije.

Kao u prijedlogu izmjene CRD-a, i ovim se prijedlogom u članak 45.e u BRRD uvodi pojam „smjernica”. Time se sanacijskim tijelima omogućuje da od institucija zahtijevaju ispunjavanje viših razina MREL-a i da istodobno na fleksibilniji način rješavaju sve povrede tih razina, posebno kroz ublaživanje automatskih učinaka tih povreda u obliku ograničenja najvećih raspodjeljivih iznosa (NRI-ovi). Točnije, člankom 45.e sanacijskim tijelima omogućuje se da od institucija zahtijevaju ispunjenje zahtjeva za dodatne iznose za pokrivanje gubitaka u sanaciji koji su veći od očekivanih u okviru uobičajenog sanacijskog scenarija (odnosno, iznad razine postojećih zahtjeva za regulatorni kapital) i da osiguraju potrebno povjerenje tržišta u subjekt u postsanacijskom razdoblju (tj. povrhu obveznog dokapitalizacijskog iznosa). Ipak, u članku 45.e navodi se da u dijelu zahtjeva koji se odnosi na pokrivanje gubitaka razina smjernica ne bi smjela premašiti razinu „kapitalnih smjernica” ako su smjernice zatražila nadzorna tijela u okviru testiranja otpornosti na stres zbog gubitaka iznad redovnih zahtjeva. Kad je riječ o dokapitalizaciji, razina smjernica za osiguranje povjerenja tržišta trebala bi institucijama u postsanacijskom razdoblju omogućiti da ispune zahtjeve za dobivanje odobrenja za rad na primjereni rok. Taj zaštitni sloj za povjerenje tržišta ne bi smio premašiti zahtjev za kombinirani zaštitni sloj iz Direktive 2013/36/EU, osim ako je viša razina potrebna kako bi se osiguralo da subjekt nakon provedene sanacije nastavi ispunjavati uvjete za odobrenje za rad na primjereni rok.

Članci 45.f i 45.g. odnose se na razinu primjene MREL-a. MREL se primjenjuje na institucije koje se mogu smatrati subjektima u sanaciji samo na konsolidiranoj razini grupe u sanaciji. To znači da će subjekti u sanaciji vanjskim vjerovnicima trećim stranama u *bail-inu* biti primorani izdati prihvatljive (dužničke) instrumente, u slučaju da subjekt u sanaciji (odnosno grupa u sanaciji) započne sanaciju. Kad je riječ o ostalim subjektima grupe, prijedlogom se uvodi koncept „interni” MREL u skladu sa sličnim konceptom iznesenim u standardu TLAC. To znači da bi ostali subjekti grupe u sanaciji koji sami nisu subjekti u sanaciji trebali interno, unutar grupe u sanaciji, izdati prihvatljive (dužničke) instrumente, odnosno subjekti u sanaciji trebali bi otkupiti te instrumente. Ako redovno poslovanje subjekta grupe u sanaciji koji sam nije subjekt u sanaciji postane neodrživo, ti se instrumenti otpisuju ili konvertiraju u vlasnički kapital i gubitke tog subjekta, a zatim se gubitke tog subjekta proslijeđuje uz poslovni lanac subjektu u sanaciji. Glavna je prednost internog MREL-a ta što se njome omogućuje dokapitalizacija subjekta grupe u sanaciji (s kritičnim funkcijama), pri čemu on ne ulazi formalno u sanaciju, što bi moglo izazvati štetne učinke na tržištu. Primjena ovog zahtjeva

trebala bi ipak biti usklađena s odabranom sanacijskom strategijom, a posebno se ne bi smio mijenjati vlasnički odnos između subjekta i njegove grupe u sanaciji nakon njegove dokapitalizacije. U prijedlogu se navodi i da se, uz uvjet da postoje određene mjere zaštite, interni MREL može zamijeniti kolateraliziranim jamstvima između subjekta u sanaciji i ostalih subjekata grupe u sanaciji koja bi se mogla izdati prema istovjetnim rokovima kao instrumenti prihvatljivi za interni MREL. Predložene mjere zaštite uključuju posebno suglasnost mjerodavnih sanacijskih tijela da se interni MREL i kolateralizacija jamstva koje je subjekt u sanaciji dao svojem društvu kćeri zamijene visokolikvidnim kolateralom s minimalnim kreditnim i tržišnim rizikom. U prijedlogu je zadržana i postojeća mogućnost koja se nudi sanacijskim tijelima za društva kćeri subjekta u sanaciji da mogu u cijelosti odustati od MREL-a koji se primjenjuje na ta društva kćeri ako subjekt u sanaciji i njegova društva kćeri imaju poslovni nastan u istoj državi članici.

Člankom 45.h predviđa se postupak utvrđivanja MREL-a za grupu za sanaciju. Za određivanje visine zahtjeva odgovorni su sanacijsko tijelo za subjekt u sanaciji, sanacijsko tijelo na razini grupe (sanacijsko tijelo krajnjeg matičnog poduzeća) i sanacijska tijela za ostale subjekte grupe u sanaciji. Na temelju Uredbe o EBA-i EBA je ovlaštena za rješavanje svih sporova između nadležnih tijela.

Izmjene članaka 17. i 18. i članka 45.k

Ove izmjene odnose se na povrede MREL-a. U članku 45.k navode se ovlasti koje sanacijska tijela imaju u slučaju povrede MREL-a. S obzirom na to da bi povreda MREL-a mogla biti preprekom mogućnosti sanacije institucije ili grupe, člancima 17. i 18. skraćuju se postojeći postupci za uklanjanje prepreka mogućnosti sanacije radi svrhovitog rješavanja svake povrede MREL-a. Uvode se i nove ovlasti za sanacijska tijela kako bi mogla zatražiti promjene profila dospjeća prihvatljivih instrumenata i planova institucija za ponovnu uspostavu razine MREL-a.

Izmjene članka 55.

U skladu s izmjenama članka 55. BRRD-a. sanacijska bi tijela zahtjev predviđen tim člankom trebala primjenjivati na proporcionalan način. Sanacijsko tijelo može odustati od obveze institucija da u ugovore ili instrumente koji se uređuju pravom trećim zemalja uključe klauzule o priznanju *bail-ina* ako utvrdi da time neće omesti mogućnost sanacije banke i da je za banke zakonski, ugovorno i gospodarski u praksi neizvršivo da za određene obveze uključe klauzule o priznanju *bail-ina*. U tim slučajevima te obveze ne bi trebalo uzimati u obzir za MREL i trebale bi biti nadređene obvezama prihvatljivima za MREL kako bi se smanjio rizik od povrede načela prema kojem nijedan vjerovnik ne smije biti doveden u nepovoljniji položaj. U tom smislu, prijedlogom se ne oslabljuje *bail-in*.

Izmjene članaka 59. i 60.

Izmjenama članaka 59. i 60. osigurava se da se instrumenti prihvatljivi za interni MREL, osim instrumenata kapitala (dužnički instrumenti), mogu i otpisati ili konvertirati u vlasnički kapital ako redovno poslovanje subjekta grupe u sanaciji koji sam nije subjekt u sanaciji postane neodrživo.

Izmjene članka 27., novi članak 29.a i izmjene članka 63. o moratoriju

Izmjenom članka 27. predviđa se novi alat za moratorij koji će se upotrebljavati u fazi prije sanacije i posebno kao ovlast za ranu intervencije.

U novom članku 29.a navode se uvjeti za primjenu moratorija u okviru rane intervencije. U odredbi se napominje da se ta ovlast može aktivirati kad je potrebno utvrditi jesu li mjere rane intervencije potrebne ili propada li institucija ili prijeti li joj propast. Navodi se područje primjene ovlasti za suspenziju i njezino trajanje, koje ne smije premašiti pet radnih dana.

Izmjenom članka 63., uz opće sanacijske ovlasti, uvodi se ovlast za suspenziju plaćanja ako je to potrebno za učinkovitu primjenu jednog ili više sanacijskih instrumenata ili za potrebe vrednovanja u skladu s člankom 36. Navodi se područje primjene ovlasti za suspenziju i njezino trajanje, koje ne smije premašiti pet radnih dana.

Ostale odredbe

Predlaže se nekoliko izmjena radi osiguranja primjerenog nadzornog izvješćivanja i objavljivanja zahtjeva.

Nekoliko se izmjena odnosi na regulatornu strukturu i odlučivanje prilikom primjene zahtjeva na institucije iz trećih zemalja s poslovnim nastanom u Uniji. Ostalim se izmjenama daju određena pojašnjenja u pogledu postupanja prema središnjim drugim ugovornim stranama („CCP-ovi“) u skladu s BRRD-om i drugim zakonodavstvom Unije nakon donošenja prijedloga za specifičan okvir za oporavak i sanaciju za središnje druge ugovorne strane, kao što je postupanje sa središnjim drugim ugovornim stranama s bankarskom dozvolom. Predlažu se ciljane izmjene Direktive o pravu trgovačkih društava kako bi se osigurala učinkovita sanacija središnjih drugih ugovornih strana.

Države članice dužne su ovaj prijedlog prenijeti u svoje nacionalno pravo u roku od dvanaest mjeseci od datuma njegova stupanja na snagu. Predmetne institucije dužne su se uskladiti s novim odredbama u roku od šest mjeseci od datuma prenošenja. EBA je obvezna Komisiju dvaput godišnje izvijestiti o načinu na koji se zahtjevi provode i primjenjuju diljem Unije.

Prijedlog

DIREKTIVE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

o izmjeni Direktive 2014/59/EU o sposobnosti pokrivanja gubitaka i dokapitalizacije kreditnih institucija i investicijskih društava te izmjeni direktiva 98/26/EZ, 2002/47/EZ, 2012/30/EU, 2011/35/EU, 2005/56/EZ, 2004/25/EZ i 2007/36/EZ

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,
uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 114.,
uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,
nakon prosljeđivanja nacрта zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,
uzimajući u obzir mišljenje Europske središnje banke¹⁰,
uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora¹¹,
u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom,
budući da:

- (1) Odbor za financijsku stabilnost (FSB) objavio je 9. studenoga 2015. sažeti pregled ukupne sposobnosti pokrivanja gubitaka („standard TLAC“) koji je skupina G20 potvrdila u studenome 2015. U skladu sa standardom TLAC, globalne sistemski važne banke („GSV banke“), koje se u zakonodavstvu Unije nazivaju globalnim sistemski važnim institucijama („GSV institucije“), obvezne su imati dostatan minimalni iznos obveza (prihvatljivih za *bail-in*) s velikom sposobnošću pokrivanja gubitaka kako bi osigurale neometano i brzo pokrivanje gubitaka i dokapitalizaciju u sanaciji. Komisija se u svojoj komunikaciji od 24. studenoga 2015.¹² obvezala da će do kraja 2016. predstaviti zakonodavni prijedlog kojim će se omogućiti provedba standarda TLAC do roka dogovorenog na međunarodnoj razini, odnosno do 2019.
- (2) Standard TLAC potrebno je u Uniji provesti na način da se u obzir uzme postojeći minimalni zahtjev za regulatorni kapital i prihvatljive obveze („MREL“) koji je specifičan za pojedinačnu instituciju i koji se primjenjuje na sve kreditne institucije i investicijska društva u Uniji kako je utvrđeno Direktivom 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća¹³. S obzirom na to da se TLAC-om i MREL-om teži osigurati da institucije u Uniji raspolažu dostatnom sposobnošću pokrivanja gubitaka, ta bi se dva

¹⁰ SL C , , str.

¹¹ SL C , , str.

¹² Komunikacija Komisije Europskom parlamentu, Vijeću, Europskoj središnjoj banci, Europskom gospodarskom i socijalnom odboru i Odboru regija „Ususret dovršetku bankarske unije“, 24.11.2015., COM(2015) 587 final.

¹³ Direktiva 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava, SL L 173, 12.6.2014., str. 190.

zahtjeva trebala nadopunjavati unutar zajedničkog okvira. S operativnog bi stajališta usklađenu minimalnu razinu standarda TLAC za globalne sistemski važne institucije („minimalni zahtjev za TLAC“) u zakonodavstvo Unije trebalo uvesti izmjenama Uredbe (EU) br. 575/2013¹⁴, dok bi faktor uvećanja specifičan za pojedine globalne sistemski važne institucije i zahtjev specifičan za pojedine institucije koje nisu globalne sistemski važne institucije, koji se naziva minimalnim zahtjevom za regulatorni kapital i prihvatljive obveze, trebalo obuhvatiti ciljanim izmjenama Direktive 2014/59/EU i Uredbe br. 806/2014¹⁵. Relevantne odredbe ove direktive koje se odnose na sposobnost pokrivanja gubitaka i dokapitalizacije institucija trebalo bi na dosljedan način primjenjivati s odredbama prethodno navedenih zakonodavnih akata i Direktive 2013/36/EU¹⁶.

- (3) Nepostojanje usklađenih pravila Unije o provedbi standarda TLAC u Uniji prouzročilo bi dodatne troškove i pravnu nesigurnost za institucije te prekograničnim institucijama otežalo primjenu *bail-in* instrumenta. Nepostojanje usklađenih pravila Unije uzrok je i narušavanju tržišnog natjecanja na unutarnjem tržištu, zbog toga što se troškovi institucija za usklađivanje s postojećim zahtjevima i standardom TLAC mogu znatno razlikovati diljem Unije. Zato je potrebno ukloniti prepreke funkcioniranju unutarnjeg tržišta i izbjeći narušavanje tržišnog natjecanja koji su posljedica nepostojanja usklađenih pravila Unije o provedbi standarda TLAC. Slijedom toga, odgovarajuća je pravna osnova za ovu direktivu članak 114. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU), kako se tumači u skladu sa sudskom praksom Suda Europske unije.
- (4) U skladu sa standardom TLAC, Direktivom 2014/59/EU trebalo bi nastaviti priznavati strategiju s jedinstvenom točkom pristupanja (SPE) i strategiju s višestrukim točkama pristupanja (MPE). U okviru strategije SPE sanira se samo jedan subjekt grupe, najčešće matično društvo, a ostali se subjekti grupe, uglavnom operativna društva kćeri, ne saniraju nego svoje gubitke i potrebe za dokapitalizacijom prosljeđuju uz poslovni lanac subjektu koji će se sanirati. U okviru strategije MPE može se sanirati više od jednog subjekta grupe. Za učinkovitu primjenu željene sanacijske strategije važno je jasno identificirati subjekte koji će se sanirati („subjekti u sanaciji“) i društva kćeri u njihovu vlasništvu („grupe u sanaciji“). Identifikacija je bitna i za određivanje razine primjene pravila o sposobnosti pokrivanja gubitaka i dokapitalizacije koju bi trebala primjenjivati financijska društva. Stoga je potrebno uvesti pojmove „subjekt u sanaciji“ i „grupa u sanaciji“ i izmijeniti Direktivu 2014/59/EU u pogledu planiranja sanacije grupe kako bi se izričito zahtijevalo da sanacijska tijela identificiraju subjekte u sanaciji i grupe u sanaciji unutar određene grupe i da primjereno razmotre utjecaj svake planirane sanacijske radnje unutar grupe kako bi se osigurala učinkovita sanacija grupe.

¹⁴ Uredba (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva i kojom se izmjenjuje Uredba (EU) br. 648/2012, SL L 176, 27.6.2013., str. 1.

¹⁵ Uredba (EU) br. 806/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2014. o utvrđivanju jedinstvenih pravila i jedinstvenog postupka za sanaciju kreditnih institucija i određenih investicijskih društava u okviru jedinstvenog sanacijskog mehanizma i jedinstvenog fonda za sanaciju te o izmjeni Uredbe (EU) br. 1093/2010, SL L 225, 30.7.2014., str. 1.

¹⁶ Direktiva 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o pristupanju djelatnosti kreditnih institucija i bonitetnom nadzoru nad kreditnim institucijama i investicijskim društvima, izmjeni Direktive 2002/87/EZ te stavljanju izvan snage direktiva 2006/48/EZ i 2006/49/EZ, SL L 176, 27.6.2013., str. 338.

- (5) Države članice trebale bi osigurati da sposobnost pokrivanja gubitaka i dokapitalizacije institucija bude dovoljna kako bi se osiguralo neometano i brzo pokrivanje gubitaka i dokapitalizacija u sanaciji s minimalnim utjecajem na financijsku stabilnost i porezne obveznike. To bi trebalo postići tako da se institucije usklade s minimalnim zahtjevom za regulatorni kapital i prihvatljive obveze specifičnim za pojedinačnu instituciju (MREL), kako je predviđeno Direktivom 2014/59/EU.
- (6) Kako bi se nazivnici za mjerenje sposobnosti pokrivanja gubitaka i dokapitalizacije uskladili s nazivnicima predviđenima standardom TLAC, MREL bi trebalo izraziti kao postotak ukupnog iznosa izloženosti riziku i mjere izloženosti omjera financijske poluge predmetne institucije.
- (7) Kriteriji prihvatljivosti za MREL za obveze prihvatljive za *bail-in* trebali bi biti usko usklađeni s kriterijima utvrđenima Uredbom (EU) br. 575/2013 za minimalni zahtjev za TLAC, u skladu s dopunskim prilagodbama i zahtjevima uvedenima tom direktivom. Točnije, određeni dužnički instrumenti s ugrađenom komponentom izvedenice, kao što su strukturirani vrijednosni papiri, trebali bi biti prihvatljivi za ispunjenje MREL-a ako imaju fiksni iznos glavnice plativ po dospelosti, a samo je dodatni povrat povezan s izvedenicom i ovisi o rezultatima referentne imovine. Ti bi instrumenti zbog fiksne glavnice trebali imati veliku sposobnost pokrivanja gubitaka i u sanaciji bi se na njih trebalo moći jednostavno primijeniti *bail-in*.
- (8) U opseg obveza za ispunjavanje MREL-a uključene su, u načelu, sve obveze koje su posljedica tražbina neosiguranih nepovlaštenih vjerovnika (nepodređene obveze), osim ako ne ispunjuju specifične kriterije prihvatljivosti predviđene ovom direktivom. Radi povećanja mogućnosti sanacije institucija upotrebom učinkovitog *bail-in* instrumenta sanacijska tijela trebala bi imati mogućnost zahtijevati da se MREL ispuni podređenim obvezama, posebno ako postoje jasni pokazatelji da bi vjerovnici u *bail-inu* u sanaciji vjerojatno snosili gubitke koji premašuju gubitke u slučaju insolventnosti. Zahtjev da se MREL ispuni podređenim obvezama trebalo bi postaviti samo za razinu koja je potrebna da se spriječi da gubici za vjerovnike u sanaciji budu veći od gubitaka koje bi pretrpjeli u slučaju insolventnosti. Nikakva podređenost dužničkih instrumenata koju za MREL zatraže sanacijska tijela ne bi smjela dovesti u pitanje mogućnost da se minimalni zahtjev za TLAC djelomično ispuni nepodređenim dužničkim instrumentima u skladu s Uredbom (EU) br. 575/2013, kako je dopušteno standardom TLAC.
- (9) MREL bi bankama trebao omogućiti pokrivanje gubitaka koji se očekuju u sanaciji i dokapitalizaciju u postsanacijskoj fazi. Sanacijska tijela trebala bi na temelju odabrane sanacijske strategije propisno opravdati razinu uvedenog MREL-a, posebno u pogledu potrebe za zahtjevom i visine zahtjeva iz članka 104. točke (a) Direktive 2013/36/EU u iznosu dokapitalizacije. Ta bi se razina trebala sastojati od zbroja iznosa gubitaka očekivanih u sanaciji koji odgovaraju zahtjevima za regulatorni kapital institucije i iznosa dokapitalizacije kojime se subjektu u postsanacijskoj fazi omogućuje ispunjenje zahtjeva za regulatorni kapital potrebnih za odobrenje za nastavak aktivnosti u okviru odabrane sanacijske strategije. MREL bi trebalo izraziti kao postotak ukupne izloženosti riziku i mjere omjera financijske poluge, a institucije bi istodobno trebale ispuniti razine koje proizlaze iz tih dvaju mjerenja. Sanacijskom tijelu trebalo bi, u propisno opravdanim slučajevima, omogućiti prilagodbu dokapitalizacijskih iznosa kako bi se na odgovarajući način odrazili i povećani rizici koji utječu na mogućnost sanacije, a proizlaze iz poslovnog modela, profila financiranja i profila ukupnog rizika

grupe u sanaciji i stoga u tim ograničenim okolnostima zahtijevaju premašivanje dokapitalizacijskih iznosa iz članka 45.c stavaka 3. i 4. prvog podstavka.

- (10) Radi povećanja mogućnosti sanacije, sanacijska tijela trebala bi imati mogućnost uvesti za globalne sistemski važne institucije MREL specifičan za pojedinačnu instituciju povrh minimalnog zahtjeva za TLAC utvrđenog Uredbom (EU) br. 575/2013. MREL specifičan za pojedinačnu instituciju smije se uvesti samo ako minimalni zahtjev za TLAC nije dovoljan za pokrivanje gubitaka i dokapitalizaciju globalne sistemski važne institucije u okviru odabrane sanacijske strategije.
- (11) Kad sanacijska tijela postavljaju razinu MREL-a trebala bi u obzir uzeti i stupanj sistemske važnosti pojedine institucije i mogući nepovoljni učinak njezine propasti na financijsku stabilnost. Sanacijska tijela trebala bi voditi računa o potrebi postojanja ravnopravnih uvjeta između globalnih sistemski važnih institucija i ostalih usporedivih institucija sa sistemskom važnošću u Uniji. Stoga MREL za institucije koje nisu identificirane kao globalne sistemski važne institucije, ali čija je sistemska važnost unutar Unije usporediva s onom globalnih sistemski važnih institucija, ne bi trebao nesrazmjerno odstupati od razine i sastava MREL-a utvrđenog općenito za globalne sistemski važne institucije.
- (12) Slično ovlastima koje su sanacijskim tijelima dodijeljene Direktivom 2013/36/EU, ova bi direktiva trebala sanacijskim tijelima omogućiti da od institucija zahtijevaju ispunjenje viših razina MREL-a, a sama bi istodobno na fleksibilniji način trebala rješavati sve povrede tih razina, posebno kroz ublaživanje automatskih učinaka tih povreda u obliku ograničenja najvećih raspodjeljivih iznosa (NRI-ova). Sanacijskim bi tijelima trebalo omogućiti da institucijama daju smjernice u pogledu dodatnih iznosa za pokrivanje gubitaka u sanaciji koji premašuju razinu zahtjeva za regulatorni kapital kako je utvrđeno Uredbom (EU) br. 575/2013 i Direktivom 2013/36/EU i/ili da osiguraju potrebno povjerenje tržišta u instituciju u postsanacijskoj fazi. Kako bi se osigurala dosljednost s Direktivom 2013/36/EU, smjernice za pokrivanje dodatnih gubitaka smiju se davati samo ako su nadležna nadzorna tijela zatražila „smjernice o kapitalu” u skladu s Direktivom 2013/36/EU i ne smiju prekoračiti razinu zatraženu u tim smjernicama. Kad je riječ o dokapitalizacijskom iznosu, razinom zatraženom u smjernicama kako bi se osiguralo povjerenje tržišta trebao bi se instituciji omogućiti nastavak ispunjenja uvjeta za odobrenje za rad na primjereni rok, pa i tako što će se instituciji omogućiti pokrivanje troškova povezanih s restrukturiranjem svojih aktivnosti nakon sanacije. Zaštitni sloj za povjerenje tržišta ne bi smio premašiti zahtjev za kombinirani zaštitni sloj kapitala iz Direktive 2013/36/EU, osim ako je viša razina potrebna kako bi se osiguralo da subjekt nakon provedene sanacije nastavi ispunjavati uvjete za odobrenje za rad na primjereni rok. Kad subjekt tijekom duljeg razdoblja nema dodatni regulatorni kapital i prihvatljive obveze u skladu s onim što se od njega očekuje na temelju smjernica, sanacijskom tijelu potrebno je omogućiti da zatraži povećanje iznosa MREL-a kako bi se pokrio iznos iz smjernica. Pri razmatranju je li riječ o dosljednom neuspjehu, sanacijska bi tijela, u skladu s ovom direktivom, trebala u obzir uzeti izvješća subjekta o MREL-u.
- (13) U skladu s Uredbom br. 575/2013, institucije koje se mogu smatrati subjektima u sanaciji trebale bi MREL-u podlijevati samo na konsolidiranoj razini grupe u sanaciji. To znači da bi subjekte u sanaciji trebalo obvezati da vanjskim vjerovnicima trećim stranama u *bail-inu* izdaju prihvatljive instrumente i stavke za ispunjenje MREL-a, u slučaju da subjekt u sanaciji započne sanaciju.

- (14) Institucije koje nisu subjekti u sanaciji trebale bi se uskladiti s MREL-om na pojedinačnoj razini. Potrebe tih institucija za pokrivanjem gubitaka i dokapitalizacijom u pravilu bi trebali osiguravati njihovi subjekti u sanaciji i to na način da subjekti u sanaciji stječu prihvatljive obveze koje su izdale te institucije i otpisuju ih ili konvertiraju u vlasničke instrumente u trenutku u kojemu te institucije postanu neodržive. MREL primjenjiv na institucije koje nisu subjekti u sanaciji trebao bi se, kao takav, primjenjivati zajedno i dosljedno sa zahtjevima primjenjivima na subjekte u sanaciji. To bi sanacijskim tijelima trebalo omogućiti da saniraju grupu u sanaciji, a da pritom u sanaciju ne uključe neka od njezinih društava kćeri, čime bi se izbjegli potencijalni poremećaji na tržištu. Uz suglasnost sanacijskih tijela za subjekt u sanaciji i njegovo društvo kći, trebalo bi biti moguće zamijeniti izdavanje prihvatljivih obveza subjektima u sanaciji s kolateraliziranim jamstvima između subjekta u sanaciji i njegovih društava kćeri, koja bi se mogla izdati prema istovjetnim rokovima kakvi su rokovi koji omogućuju otpis ili konverziju prihvatljivih obveza. Sanacijska tijela za društva kćeri subjekta u sanaciji trebala bi isto tako moći u cijelosti odustati od primjene MREL-a primjenjivog na institucije koje nisu subjekti u sanaciji, ako subjekt u sanaciji i njegova društva kćeri imaju poslovni nastan u istoj državi članici. Primjena MREL-a na institucije koje nisu subjekti u sanaciji trebala bi se uskladiti s odabranom sanacijskom strategijom, a njome se posebno ne bi smio mijenjati vlasnički odnos između institucija i njihove grupe u sanaciji nakon dokapitalizacije institucija.
- (15) Radi osiguranja primjerenih razina MREL-a za potrebe sanacije, tijela odgovorna za utvrđivanje razine MREL-a trebala bi biti sanacijsko tijelo subjekta u sanaciji, sanacijsko tijelo za sanaciju na razini grupe, odnosno sanacijsko tijelo krajnjeg matičnog poduzeća i sanacijska tijela ostalih subjekata grupe u sanaciji. Na temelju Uredbe (EU) br. 1093/2010 Europskog parlamenta i Vijeća¹⁷, Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo (EBA) trebalo bi biti ovlašteno za rješavanje svih sporova između nadležnih tijela, u skladu s uvjetima i ograničenjima predviđenima ovom direktivom.
- (16) Nadležna i sanacijska tijela trebala bi primjereno razmotriti i ispraviti sve povrede minimalnog zahtjeva za TLAC i MREL-a. S obzirom na to da bi povreda tih zahtjeva mogla biti prepreka sanaciji institucije ili grupe, potrebno je skratiti postojeće postupke za uklanjanje prepreka mogućnosti sanacije, radi svrhovitog rješavanja svake povrede zahtjeva. Sanacijskim tijelima trebalo bi omogućiti i da od institucija zahtijevaju da promijene profil dospijea prihvatljivih instrumenata i stavki te da pripreme i provedu planove za ponovnu uspostavu razine tih zahtjeva.
- (17) U cilju osiguranja transparentne primjene MREL-a, institucije bi trebale redovito izvješćivati svoja nadležna i sanacijska tijela te redovito javno objavljivati razine prihvatljivih obveza i sastav tih obveza, uključujući njihov profil dospijea i red prvenstva u redovnom postupku u slučaju insolventnosti. Potrebna je dosljedna učestalost nadzornog izvješćivanja o usklađenosti sa zahtjevima za regulatorni kapital i s MREL-om.
- (18) Zahtjev za ugovorno priznanje učinaka *bail-in* instrumenta u sporazume ili instrumente koji stvaraju obveze koje se uređuju pravom trećih zemalja trebao bi osigurati mogućnost primjene *bail-in* instrumenta na te obveze u slučaju sanacije. Ako i dok u svim jurisdikcijama trećih zemalja ne budu doneseni zakonski okviri za

¹⁷ Uredba (EU) br. 1093/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o osnivanju europskog nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za bankarstvo), kojom se izmjenjuje Odluka br. 716/2009/EZ i stavlja izvan snage Odluka Komisije 2009/78/EZ, SL L 331, 15.12.2010., str. 12.

priznanje kojima će se omogućiti učinkovita prekogranična sanacija, pravilno sročeni i široko prihvaćeni ugovorni aranžmani trebali bi predstavljati funkcionalno rješenje. Čak i kad budu uvedeni zakonski okviri za priznanje, ugovorni aranžmani o priznanju trebali bi pomoći jačanju pravne sigurnosti i predvidivosti prekograničnog priznanja mjera sanacije. Ipak, moguće su situacije u kojima je za institucije u praksi neizvedivo da te ugovorne odredbe uključe u sporazume ili instrumente koji stvaraju obveze, posebno obveze koje u skladu s Direktivom 2014/59/EU nisu izuzete od primjene *bail-in* instrumenta, osigurane depozite ili instrumente regulatornog kapitala. Za institucije je u praksi posebno neizvedivo u sporazume ili instrumente koji stvaraju obveze uključiti ugovorne odredbe o priznanju učinaka *bail-in* instrumenta ako su te ugovorne odredbe nezakonite u predmetnoj trećoj zemlji ili ako institucije nemaju pregovaračku snagu za uvođenje tih ugovornih odredaba. Stoga bi sanacijska tijela trebala moći odustati od primjene zahtjeva za uključenje tih ugovornih odredbi ako bi te ugovorne odredbe podrazumijevale nesrazmjerne troškove za institucije, a posljedičnim se obvezama ne bi osigurala znatna sposobnost pokrivanja gubitaka i dokapitalizacije u sanaciji. Na to odustajanje ne bi se smjelo oslanjati ako se nekolicinom sporazuma ili obveza zajedno osigurava znatna sposobnost pokrivanja i dokapitalizacije u sanaciji. Usto, kako bi se spriječilo narušavanje mogućnosti sanacije institucija, obveze na koje odustajanje ima povoljan učinak ne bi smjele biti prihvatljive za MREL.

- (19) Radi očuvanja financijske stabilnosti važno je da nadležna tijela mogu popraviti pogoršanje financijske i ekonomske situacije institucije prije nego što ta institucija dođe do točke kada tijela nemaju drugog rješenja osim sanacije. U tu bi svrhu sanacijskim tijelima trebalo dodijeliti odgovarajuće ovlasti za ranu intervenciju. Ovlasti za ranu intervenciju trebale bi uključivati ovlast za suspenziju, u najkraćem potrebnom razdoblju, određenih ugovornih obveza. Ovlast za suspenziju trebalo bi precizno ograničiti i izvršavati samo kad je potrebno utvrditi jesu li mjere rane intervencije potrebne ili kako bi se utvrdilo propada li institucija ili prijeti li joj propast. Ipak, ovlast za suspenziju ne bi trebalo primjenjivati na obveze povezane sa sudjelovanjem u sustavima navedenima u Direktivi 98/26/EZ Europskog parlamenta i Vijeća¹⁸, središnje druge ugovorne strane (CCP-ovi) i središnje banke, uključujući i središnje druge ugovorne strane iz trećih zemalja koje priznaje Europsko nadzorno tijelo za vrijednosne papire i tržišta kapitala („ESMA“). Ona se ne bi trebala primjenjivati na osigurane depozite. Ovlasti rane intervencije trebale bi obuhvaćati ovlasti koje su već predviđene Direktivom 2013/36/EU za okolnosti koje se ne smatraju ranom intervencijom te ostale situacije u kojima ih se smatra potrebnima za obnovu financijskog zdravlja institucije.
- (20) Kako bi se osigurala učinkovita sanacija, a posebno kako bi se izbjegao sukob nadležnosti, redovni postupak u slučaju insolventnosti za propadajuću instituciju ne bi se smio pokretati niti nastaviti dok sanacijsko tijelo izvršava svoje sanacijske ovlasti ili primjenjuje instrumente sanacije, osim na inicijativu sanacijskog tijela ili uz njegovu suglasnost. Korisno je i potrebno suspendirati određene ugovorne obveze na ograničen rok kako bi sanacijsko tijelo imalo dovoljno vremena za vrednovanje i primjenu instrumenata sanacije. Tu ovlast trebalo bi precizno ograničiti i izvršavati je samo u najkraćem potrebnom razdoblju za vrednovanje ili za primjenu instrumenata sanacije. Ovlast se, međutim, ne bi smjela primijeniti na osigurane depozite ili na obveze koje se odnose na sudjelovanje u sustavima navedenima u Direktivi 98/26/EZ, središnje

¹⁸

Direktiva 98/26/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. svibnja 1998. o konačnosti namire u platnim sustavima i sustavima za namiru vrijednosnih papira (SL L 166, 11.6.1998., str. 45.)

druge ugovorne strane i središnje banke, uključujući središnje druge ugovorne strane iz trećih zemalja koje priznaje ESMA. Direktivom 98/26/EZ smanjuje se rizik povezan sa sudjelovanjem u platnim sustavima i sustavima za namiru vrijednosnih papira, posebno smanjenjem smetnji u slučaju insolventnosti sudionika u takvom sustavu. Kako bi se osiguralo da se navedene zaštite primjereno primjenjuju u kriznim situacijama, a da se istodobno zadrži primjerena sigurnost operatera platnih sustava i sustava vrijednosnih papira te ostalih tržišnih sudionika, Direktivu 2014/59/EU potrebno je izmijeniti kako bi se osiguralo da se mjera prevencije krize ili mjera za upravljanje krizom sama po sebi ne smatra postupkom u slučaju insolventnosti u smislu Direktive 98/26/EZ, pod uvjetom da se temeljne obveze prema ugovoru i dalje izvršavaju. Međutim, nijednom se odredbom Direktive 2014/59/EU ne bi smjelo dovesti u pitanje djelovanje sustava određenog na temelju Direktive 98/26/EZ ili njome zajamčeno pravo na sigurnost kolaterala.

- (21) Kako bi se izbjeglo dupliciranje zahtjeva i primijenila primjerena pravila za djelotvoran oporavak i djelotvornu sanaciju središnjih drugih ugovornih strana u skladu s Uredbom (EU) br. [oporavak i sanacija središnjih drugih ugovornih strana], potrebno je izmijeniti Direktivu 2014/59/EU kako bi se iz njezina područja primjene izuzele one središnje druge ugovorne strane u odnosu na koje države članice u skladu s Uredbom (EU) br. 648/2012¹⁹ primjenjuju određene zahtjeve za odobrenja za rad na temelju Direktive 2013/36/EU i stoga imaju odobrenje raditi i kao kreditne institucije.
- (22) Izuzeće posebnih obveza kreditnih institucija ili investicijskih društava od primjene *bail-in* instrumenta ili od ovlasti za suspenziju određenih obveza, ograničenje prisilne naplate založnih prava ili privremenu suspenziju prava otkaza iz Direktive 2014/59/EU trebalo bi na istovjetan način obuhvatiti obveze povezane sa središnjim drugim ugovornim stranama s poslovnim nastanom u Uniji i sa središnjim drugim ugovornim stranama iz trećih zemalja koje priznaje ESMA.
- (23) Kako bi se osiguralo ujednačeno razumijevanje pojmova koji se upotrebljavaju u raznim pravnim instrumentima, primjereno je u Direktivu 98/26/EZ uključiti definicije i pojmove uvedene Uredbom (EU) br. 648/2012 kao što su „središnja druga ugovorna strana” ili „CCP” i „sudionik”.
- (24) Kako bi se sanacija središnjih drugih ugovornih strana učinkovito provela, mjere zaštite predviđene Direktivom 2002/47/EZ²⁰ ne bi se smjele primjenjivati na ograničenja izvršenja ugovora o financijskom kolateralu ili na učinak ugovora o financijskom kolateralu u vrijednosnim papirima ni na bilo koju odredbu o konačnom netiranju ili prijeboju uvedenu na temelju Uredbe (EU) br. [oporavak i sanacija središnjih drugih ugovornih strana].
- (25) Direktiva 2012/30/EU²¹, Direktiva 2011/35/EU²², Direktiva 2005/56/EZ²³, Direktiva 2004/25/EZ²⁴ i Direktiva 2007/36/EZ²⁵ sadržavaju pravila o zaštiti dioničara i

¹⁹ Uredba (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 4. srpnja 2012. o OTC izvedenicama, središnjoj drugoj ugovornoj strani i trgovinskom repozitoriju, SL L 201, 27.7.2012., str. 1.

²⁰ Uredba (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 4. srpnja 2012. o OTC izvedenicama, središnjoj drugoj ugovornoj strani i trgovinskom repozitoriju, SL L 201, 27.7.2012., str. 1.

²¹ Direktiva 2012/30/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o usklađivanju zaštitnih mehanizama koje, radi zaštite interesa članova i trećih osoba, države članice zahtijevaju od trgovačkih društava u smislu članka 54. drugog stavka Ugovora o funkcioniranju Europske unije, u pogledu osnivanja dioničkih društava te održavanja i promjene njihovog kapitala, a s ciljem ujednačavanja tih zaštitnih mehanizama (SL L 315, 14.11.2012., str. 74.)

vjerovnika središnjih drugih ugovornih strana obuhvaćenih područjem primjene tih direktiva. U okolnostima u kojima sanacijska tijela moraju brzo djelovati na temelju Uredbe (EU) br. [oporavak i sanacija središnjih drugih ugovornih strana] ti propisi mogu ometati sanacijska tijela pri učinkovitoj provedbi sanacije i upotrebi instrumenata sanacije i sanacijskih ovlasti. Zbog toga bi trebalo područje primjene Direktive 2014/59/EU proširiti na radnje koje se poduzimaju u skladu s Uredbom (EU) br. [oporavak i sanacija središnjih drugih ugovornih strana]. Kako bi se dioničarima zajamčila najviša razina pravne sigurnosti, ta bi odstupanja trebala biti jasno i usko definirana te bi se njima smjelo koristiti samo u javnom interesu i nakon što su ispunjeni uvjeti za pokretanje sanacije. Korištenje instrumentima sanacije pretpostavlja ispunjenje ciljeva sanacije i uvjeta za sanaciju utvrđenih Uredbom (EU) br. [oporavak i sanacija središnjih drugih ugovornih strana]. Kako bi se nadležnim tijelima osigurala mogućnost uvođenja sankcija ako nisu poštovane odredbe Uredbe (EU) br. [oporavak i sanacija središnjih drugih ugovornih strana] te kako bi te ovlasti uvođenja sankcija bile usklađene s pravnim okvirom za oporavak i sanaciju ostalih financijskih institucija, područje primjene glave VIII. Direktive 2014/59/EU trebalo bi obuhvatiti i povrede odredaba Uredbe (EU) br. [oporavak i sanacija središnjih drugih ugovornih strana].

- (26) S obzirom na to da države članice ne mogu dostatno ostvariti ciljeve ove direktive, odnosno utvrđivanje jedinstvenih pravila o okviru za oporavak i sanaciju, već se ti ciljevi zbog opsega aktivnosti mogu na bolji način ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u tom članku, ova direktiva ne prelazi ono što je nužno za ostvarivanje tih ciljeva.
- (27) Kako bi države članice imale dovoljno vremena za prenošenje ovog prijedloga u svoje nacionalno pravo, treba im za to dati rok od dvanaest mjeseci od datuma njegova stupanja na snagu, a predmetne se institucije moraju obvezati na usklađivanje s novim odredbama u roku od šest mjeseci od datuma prenošenja.

DONIJELI SU OVU DIREKTIVU:

Članak 1.
Izmjene Direktive 2014/59/EU

1. U članku 1. dodaje se sljedeći stavak 3.:

„3. Ova se Direktiva ne primjenjuje na one središnje druge ugovorne strane u odnosu na koje države članice u skladu s člankom 14. stavkom 5. Uredbe (EU) br. 648/2012 primjenjuju određene zahtjeve za izdavanje odobrenja za rad na temelju Direktive 2013/36/EU.

Odredbe iz glave VIII. ove Direktive primjenjuju se međutim i u pogledu primjenjivih kazni ako nisu ispunjeni uvjeti iz Uredbe [o oporavku i sanaciji središnjih drugih ugovornih strana].”

²² Direktiva 2011/35/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 5. travnja 2011. o spajanjima dioničkih društava (SL L 110, 29.4.2011., str. 1.)

²³ Direktiva 2005/56/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 26. listopada 2005. o prekograničnim spajanjima društava kapitala (SL L 310, 25.11.2005., str. 1.)

²⁴ Direktiva 2004/25/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. o ponudama za preuzimanje (SL L 142, 30.4.2004., str. 12.)

²⁵ Direktiva 2007/36/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. srpnja 2007. o izvršavanju pojedinih prava dioničara trgovačkih društava uvrštenih na burzu (SL L 184, 14.7.2007., str. 17.)

2. U članku 2. stavku 1. točki 71. izraz „prihvatljive obveze” zamjenjuje se izrazom „obveze prihvatljive za *bail-in*”.
3. U članku 2. stavku 1. dodaje se sljedeća točka:

„71.a ‚prihvatljive obveze’ znači obveze prihvatljive za *bail-in* koje ispunjavaju, prema potrebi, uvjete iz članka 45.b ili članka 45.g stavka 3. točke (a).”
4. U članku 2. stavku 1. dodaju se sljedeće točke 83.a, 83.b, 109. i 110.:

„83.a ‚subjekt u sanaciji’ znači subjekt s poslovnim nastanom u Uniji za koji sanacijsko tijelo u skladu s člankom 12. odredi da je subjekt na koji se primjenjuju mjere sanacije iz plana sanacije;

83.b ‚grupa u sanaciji’ znači subjekt u sanaciji i njegova društva kćeri koja sama po sebi nisu subjekti u sanaciji i koja nisu društva kćeri drugog subjekta u sanaciji;”

„109. ‚član sustava poravnanja’ znači član sustava poravnanja kako je definirano u članku 2. točki 14. Uredbe (EU) br. 648/2012;

110. ‚odbor’ znači upravni ili nadzorni odbor, ili oboje, osnovan u skladu s nacionalnim pravom trgovačkih društava u skladu s člankom 27. stavkom 2. Uredbe (EU) br. 648/2012”.
5. U članku 12. stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela za grupu, zajedno sa sanacijskim tijelima za društva kćeri i nakon savjetovanja sa sanacijskim tijelima za značajne podružnice u onoj mjeri u kojoj je to važno za značajnu podružnicu, izrađuju planove sanacije grupe. U planu sanacije grupe određene su mjere koje se trebaju poduzeti u pogledu:

 - (a) matičnog društva u Uniji;
 - (b) društava kćeri koja su dio grupe i koja su smještena u Uniji;
 - (c) subjekata iz članka 1. stavka 1. točaka (c) i (d); i
 - (d) podložno glavi VI., društava kćeri koja su dio grupe i koja su smještena izvan Unije.

U skladu s mjerama iz prvog podstavka planom sanacije za svaku se grupu utvrđuje sljedeće:

 - (a) subjekti u sanaciji;
 - (b) grupe u sanaciji.”.
6. U članku 12. stavku 3. točke (a) i (b) zamjenjuju se sljedećim:

„(a) navodi mjere sanacije predviđene za subjekte u sanaciji u scenarijima iz članka 10. stavka 3. i posljedice tih mjera sanacije na druge subjekte grupe iz članka 1. stavka 1. točaka (b), (c) i (d), na matično društvo i institucije kćeri;

(b) preispituje razmjer u kojem se instrumenti sanacije i sanacijske ovlasti mogu koordinirano primijeniti i provesti na subjekte u sanaciji smještene u Uniji, uključujući mjere kojima se trećoj strani olakšava kupnja cjelokupne grupe ili zasebnih linija poslovanja ili aktivnosti koje provodi određen broj subjekata grupe ili pojedinih subjekata grupe ili grupa u sanaciji te utvrđuje sve moguće prepreke koordiniranoj sanaciji;”.

7. U članku 12. stavku 3. točka (e) zamjenjuje se sljedećim:
- „(e) navodi sve dodatne mjere koje nisu navedene u ovoj Direktivi, a koje relevantna sanacijska tijela namjeravaju provesti u odnosu na subjekte u sanaciji;”.
8. U članku 12. stavku 3. dodaje se sljedeća točka (a.1):
- „(a.1) ako se grupa sastoji od više od jedne grupe u sanaciji, navodi mjere sanacije predviđene u odnosu na subjekte u sanaciji svake grupe u sanaciji te posljedice tih na mjera na:
- i. druge subjekte grupe koji su dio iste grupe u sanaciji i
 - ii. druge grupe u sanaciji.”.
9. U članku 13. stavku 4. nakon prvog podstavka dodaje se sljedeći podstavak:
- „Ako se grupa sastoji od više od jedne grupe u sanaciji, mjere sanacije iz članka 12. stavka 3. točke (a.1) planiraju se u obliku zajedničke odluke kako je navedeno u prvom podstavku.”.
10. U članku 13. stavku 6. prvi podstavak zamjenjuje se sljedećim:
- „Ako sanacijska tijela ne donesu zajedničku odluku u roku od četiri mjeseca, svako sanacijsko tijelo koje je nadležno za društvo kćer i koje se ne slaže s planom sanacije za grupu donosi vlastitu odluku te, prema potrebi, određuje sanacijsko tijelo i izrađuje i primjenjuje plan sanacije za grupu u sanaciji koja se sastoji od subjekata u njegovoj nadležnosti. Svaka od pojedinačnih odluka neusuglašenih sanacijskih tijela detaljno je obrazložena, među ostalim navođenjem razloga neslaganja s predloženim planom sanacije za grupu i uzimanjem u obzir mišljenja i ograda drugih sanacijskih tijela i nadležnih tijela. Svako sanacijsko tijelo o svojoj odluci obavješćuje ostale članove sanacijskog kolegija.”.
11. U članku 16. stavku 1. drugi podstavak zamjenjuje se sljedećim:
- „Smatra se da je grupu moguće sanirati ako je izvediva i vjerojatna likvidacija subjekata grupe koju sanacijsko tijelo provodi u redovnom postupku u slučaju insolventnosti ili sanacija te grupe koju sanacijsko tijelo provodi bilo primjenom instrumenata sanacije i sanacijskih ovlasti na tu grupu, pritom izbjegavajući što je više moguće bilo kakve znatne štetne posljedice, uključujući u okolnostima šire financijske nestabilnosti ili događaja na razini cijelog sustava, na financijske sustave država članica u kojima su subjekti grupe smješteni ili drugih država članica odnosno Unije te s ciljem osiguravanja kontinuiteta ključnih funkcija koje ti subjekti grupe obavljaju kada se pravodobno mogu jednostavno odvojiti, bilo drugim načinima. Sanacijska tijela za grupu pravodobno obavješćuju EBA-u svaki put kad se smatra da grupu nije moguće sanirati.”.
12. U članku 16. dodaje se sljedeći stavak 4.:
- „4. Države članice osiguravaju da, ako je grupa sastavljena od više od jedne grupe u sanaciji, tijela iz stavka 1. procjenjuju mogućnost sanacije svake grupe u sanaciji u skladu s ovim člankom.
- Procjena iz prvog podstavka provodi se uz procjenu mogućnosti sanacije cijele grupe.”.
13. U članku 17. stavku 3. dodaje se sljedeći podstavak:

„Ako je značajna prepreka mogućnosti sanacije povezana sa situacijom iz članka 141.a stavka 2. Direktive 2013/36/EU, institucija u roku od dva tjedna od datuma primitka obavijesti poslane u skladu sa stavkom 1. sanacijskom tijelu predlaže moguće mjere kako bi osigurala da institucija poštuje članke 45.f ili 45.g te zahtjev iz članka 128. stavka 6. Direktive 2013/36/EU.”.

14. U članku 17. stavku 5. umeće se sljedeća točka (h.1):

„(h.1) zahtijevati od institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točaka (b), (c) ili (d) da dostave plan za ponovno usklađivanje s člancima 45.f i 45.g i zahtjevom iz članka 128. stavka 6. Direktive 2013/36/EU.”.

15. U članku 17. stavku 5. umeće se sljedeća točka (j.1):

„(j.1) zahtijevati od institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točaka (b), (c) ili (d) da promijene profil dospijeća stavki iz članka 45.b ili članka 45.g stavka 3. točaka (a) i (b) kako bi se osiguralo kontinuirano poštovanje članaka 45.f ili 45.g.”.

16. U članku 17. stavku 5. točkama (i) i (j) izraz „iz članka 45.” zamjenjuje se izrazom „iz članaka 45.f i 45.g”.

17. U članku 18. stavci 1. do 7. zamjenjuju se sljedećim:

„1. Sanacijska tijela za grupu zajedno sa sanacijskim tijelima za društva kćeri, nakon savjetovanja s kolegijem nadzornih tijela i sanacijskim tijelima jurisdikcija u kojima se nalaze značajne podružnice, razmatraju unutar sanacijskog kolegija, u onoj mjeri u kojoj je to važno za značajnu podružnicu, procjenu nužnu prema članku 16. i poduzimaju sve opravdane korake za postizanje zajedničke odluke o primjeni mjera određenih u skladu s člankom 17. stavkom 4. u odnosu na sve subjekte u sanaciji i njihova društva kćeri koja su subjekti koji su dio grupe iz članka 1. stavka 1.

2. Sanacijsko tijelo za grupu, u suradnji s konsolidirajućim nadzornim tijelom i EBA-om u skladu s člankom 25. stavkom 1. Uredbe (EU) br. 1093/2010, priprema i podnosi izvješće matičnom društvu u Uniji i sanacijskim tijelima za društva kćeri, koji ga dostavljaju društvima kćeri pod njihovim nadzorom i sanacijskim tijelima jurisdikcija u kojima se nalaze značajne podružnice. Izvješće se priprema nakon savjetovanja s nadležnim tijelima te se u njemu analiziraju značajne prepreke učinkovitoj primjeni instrumenata sanacije i izvršavanju sanacijskih ovlasti u odnosu na grupu i na grupe u sanaciji ako se grupa sastoji od više od jedne grupe u sanaciji. U izvješću se razmatra utjecaj na model poslovanja institucije te preporučuju sve razmjerne i ciljane mjere koje su, prema mišljenju tijela, potrebne i odgovarajuće za uklanjanje tih prepreka.

Ako je prepreka mogućnosti sanacije grupe povezana sa situacijom iz članka 141.a stavka 2. Direktive 2013/36/EU, sanacijsko tijelo za grupu o svojoj procjeni te prepreke obavješćuje matično društvo u Uniji nakon savjetovanja sa sanacijskim tijelom za subjekt u sanaciji i sanacijskim tijelima za njegove institucije kćeri.

3. U roku od četiri mjeseca od datuma primitka izvješća matično društvo u Uniji može se očitovati i predložiti sanacijskom tijelu za grupu alternativne mjere kako bi se uklonile prepreke navedene u izvješću.

Ako su te prepreke povezane sa situacijom iz članka 141.a stavka 2. Direktive 2013/36/EU, matično društvo u Uniji u roku od dva tjedna od datuma primitka

obavijesti poslane u skladu sa stavkom 2. sanacijskom tijelu za grupu predlaže moguće mjere za rješavanje ili uklanjanje tih prepreka.

4. Sanacijsko tijelo za grupu o svakoj mjeri koju predloži matično društvo u Uniji obavješćuje konsolidirajuće nadzorno tijelo, EBA-u, sanacijska tijela za društva kćeri i sanacijska tijela jurisdikcija u kojima se nalaze značajne podružnice u onoj mjeri u kojoj je to važno za značajnu podružnicu. Sanacijska tijela za grupu i sanacijska tijela za društva kćeri, nakon savjetovanja s nadležnim tijelima i sanacijskim tijelima jurisdikcija u kojima se nalaze značajne podružnice, čine sve što je u njihovoj moći da donesu zajedničku odluku unutar sanacijskog kolegija koja se tiče određivanja bitnih prepreka i, ako je to potrebno, procjene mjera koje je predložilo matično društvo u Uniji i mjera koje tijela zatraže u svrhu rješavanja ili uklanjanja prepreka, koje uzimaju u obzir mogući utjecaj mjera u svim državama članicama u kojima grupa djeluje.

5. Zajednička odluka donosi se u roku od četiri mjeseca od podnošenja očitovanja matičnog društva u Uniji ili istekom roka od četiri mjeseca iz stavka 3., ovisno o tome što nastupi ranije.

Zajednička odluka o prepreci mogućnosti sanacije povezanoj sa situacijom iz članka 141.a stavka 2. Direktive 2013/36/EU donosi se u roku od dva tjedna od podnošenja očitovanja matičnog društva u Uniji u skladu sa stavkom 3.

Zajednička je odluka obrazložena i navedena u dokumentu koji sanacijsko tijelo za grupu dostavlja matičnom društvu u Uniji.

Na zahtjev sanacijskog tijela EBA može pomoći sanacijskim tijelima u postizanju zajedničke odluke u skladu s člankom 31. točkom (c) Uredbe (EU) br. 1093/2010.

6. Ako se zajednička odluka ne donese u roku iz stavka 5., sanacijsko tijelo za grupu donosi vlastitu odluku o odgovarajućim mjerama koje treba poduzeti u skladu s člankom 17. stavkom 4. na razini grupe ili grupe u sanaciji.

Odluka je potpuno obrazložena i vodi računa o mišljenjima i ogradama drugih sanacijskih tijela. Sanacijsko tijelo za grupu odluku dostavlja matičnom društvu u Uniji.

Ako je na kraju relevantnog razdoblja iz stavka 5. bilo koje sanacijsko tijelo uputilo predmet naveden u stavku 9. ovog članka EBA-i u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) br. 1093/2010, sanacijsko tijelo za grupu odgađa svoju odluku i čeka bilo kakvu odluku koju EBA može donijeti skladu s člankom 19. stavkom 3. te uredbe te donosi svoju odluku u skladu s odlukom EBA-e. Relevantno razdoblje iz stavka 5. smatra se rokom za mirenje za potrebe te uredbe. EBA svoju odluku donosi u roku od mjesec ili tjedan dana ako je upućivanje EBA-i povezano s preprekom mogućnosti sanacije povezanom sa situacijom iz članka 141.a stavka 2. Direktive 2013/36/EU. Predmet se ne upućuje EBA-i nakon isteka relevantnog razdoblja iz stavka 5. ili nakon što je donesena zajednička odluka. Ako EBA ne donese odluku, primjenjuje se odluka sanacijskog tijela za grupu.

7. U nedostatku zajedničke odluke, sanacijska tijela za društva kćeri donose vlastite odluke o odgovarajućim mjerama koje društva kćeri trebaju pojedinačno donijeti u skladu s člankom 17. stavkom 4. Odluka je potpuno obrazložena i vodi računa o mišljenjima i ogradama drugih sanacijskih tijela. Odluka se dostavlja dotičnom društvu kćeri i sanacijskom tijelu za grupu.

Ako je na kraju relevantnog razdoblja iz stavka 5. bilo koje sanacijsko tijelo uputilo predmet naveden u stavku 9. ovog članka EBA-i u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) br. 1093/2010, sanacijsko tijelo za društvo kćer odgađa svoju odluku i čeka bilo kakvu odluku koju EBA može donijeti skladu s člankom 19. stavkom 3. te uredbe te donosi svoju odluku u skladu s odlukom EBA-e. Relevantno razdoblje iz stavka 5. smatra se rokom za mirenje za potrebe te uredbe. EBA svoju odluku donosi u roku od mjesec ili tjedan dana ako je upućivanje EBA-i povezano s preprekom mogućnosti sanacije zbog kršenja članka 45. do 45.i. Predmet se ne upućuje EBA-i nakon isteka relevantnog razdoblja iz stavka 5. ili nakon što je donesena zajednička odluka. Ako EBA ne donese odluku, primjenjuje se odluka sanacijskog tijela za društvo kćer.”.

18. U članku 27. stavku 1. dodaje se sljedeća točka (i):

„(h) ako su ispunjeni uvjeti iz članka 29.a, suspendirati svaku obvezu plaćanja ili isporuke koja se odnosi na instituciju ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točaka (b), (c) ili (d).”.

19. Umeće se sljedeći članak 29.a:

*„Članak 29.a
Oblast za suspenziju određenih obveza*

1. Države članice utvrđuju da njihovo nadležno tijelo nakon savjetovanja sa sanacijskim tijelom može izvršavati ovlasti iz članka 27. stavka 1. točke (i) samo ako je izvršavanje ovlasti suspenzije nužno za provedbu procjene predviđene u prvoj rečenici članka 27. stavka 1. ili donošenje zaključka iz članka 32. stavka 1. točke (a)
2. Suspenzija iz stavka 1. ne premašuje minimalno razdoblje koje nadležno tijelo smatra nužnim za provedbu procjene iz članka 27. stavka 1. točke (a) ili donošenje zaključka iz članka 32. stavka 1. točke (a) te ni u kojem slučaju ne premašuje pet radnih dana.
3. Bilo koja suspenzija u skladu sa stavkom 1. ne primjenjuje se na:
 - (a) obveze plaćanja i isporuke koje se duguju sustavima ili operaterima sustava određenima u skladu s Direktivom 98/26/EZ, središnjim drugim ugovornim stranama i središnjim drugim ugovornim stranama trećih zemalja koje je ESMA priznala u skladu s člankom 25. Uredbe (EU) br. 648/2012 te središnjim bankama;
 - (b) prihvatljive tražbine za potrebe Direktive 97/9/EZ;
 - (c) osigurane depozite.
4. Pri izvršavanju ovlasti prema ovom članku nadležna tijela uzimaju u obzir učinak koji bi izvršavanje te ovlasti moglo imati na uredno funkcioniranje financijskih tržišta.
5. Obveza plaćanja ili isporuke koja bi dospijevala tijekom razdoblja suspenzije dopijeva odmah nakon isteka tog razdoblja.
6. Ako su obveze plaćanja ili isporuke prema ugovoru suspendirane u skladu sa stavkom 1., obveze plaćanja ili isporuke drugih ugovornih strana subjekta prema tom ugovoru suspendiraju se za isto razdoblje.

7. Države članice osiguravaju da nadležna tijela obavješćuju sanacijska tijela o izvršavanju bilo koje ovlasti iz stavka 1. bez odgode.
8. Države članice koje iskorištavaju mogućnost iz članka 32. stavka 2. osiguravaju da ovlast suspendiranja iz stavka 1. tog članka može izvršavati i sanacijsko tijelo nakon savjetovanja s nadležnim tijelom ako je izvršavanje te ovlasti suspendiranja nužno za donošenje zaključka iz članka 32. stavka 1. točke (a).”
20. U članku 32. stavku 1. točka (b) zamjenjuje se sljedećim:
„(b) uzimajući u obzir vrijeme i druge relevantne okolnosti, nije razumno očekivati da bi druge alternativne mjere privatnog sektora, uključujući mjere institucionalnog sustava zaštite, ili nadzorne mjere, uključujući mjere rane intervencije ili otpis ili konverziju relevantnih instrumenata kapitala ili prihvatljivih obveza u skladu s člankom 59. stavkom 2., poduzete u pogledu institucije spriječile njezinu propast u razumnom vremenskom okviru;”.
21. U članku 33. stavci 2., 3. i 4. zamjenjuju se sljedećim:
2. „Države članice osiguravaju da sanacijska tijela poduzimaju mjere sanacije u vezi sa subjektom iz članka 1. stavka 1. točke (c) ili (d) ako taj subjekt ispunjava uvjete iz članka 32. stavka 1.
3. Ako su institucije kćeri mješovitog holdinga u posrednom ili neposrednom vlasništvu posredničkog financijskog holdinga, planom sanacije osigurava se da se posrednički financijski holding odredi kao subjekt u sanaciji, a države članice osiguravaju da se mjere sanacije za potrebe sanacije grupe donose u odnosu na posrednički financijski holding. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela ne poduzimaju mjere sanacije za potrebe sanacije grupe u odnosu na mješoviti holding.
4. Podložno stavku 3. ovog članka i neovisno o činjenici da subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (c) ili (d) ne ispunjava uvjete iz članka 32. stavka 1., sanacijska tijela mogu poduzeti mjere sanacije u vezi sa subjektom iz članka 1. stavka 1. točke (c) ili (d) ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:
- (a) subjekt je subjekt u sanaciji;
 - (b) jedno ili više društava kćeri tog subjekta koja jesu institucije, ali ne i subjekti u sanaciji ispunjavaju uvjete iz članka 32. stavka 1.;
 - (c) imovina i obveze tih društava kćeri takve su da njihova propast prijeti grupi u sanaciji u cjelini, a mjere sanacije u odnosu na subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (c) ili (d) nužne su za sanaciju takvih društava kćeri koje su institucije ili za sanaciju relevantne grupe u sanaciji u cjelini.”.
22. U članku 44. stavku 2. točka (f) zamjenjuje se sljedećim:
„(f) obveze s preostalim rokom do dospijeca kraćim od sedam dana koje se duguju sustavima ili operaterima sustava određenima u skladu s Direktivom 98/26/EZ ili njihovim sudionicima i koje nastaju zbog sudjelovanja u takvim sustavima, ili središnjim drugim ugovornim stranama trećih zemalja koje je priznala ESMA;”.
23. Članak 45. zamjenjuje se sljedećim člancima:
„Članak 45.

Primjena i izračun minimalnog zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze

1. Države članice osiguravaju da institucije i subjekti iz članka 1. stavka 1. točaka (b), (c) i (d) trajno zadovoljavaju zahtjev za regulatorni kapital i prihvatljive obveze u skladu s člancima 45. do 45.i.
2. Zahtjev iz stavka 1. izračunava se u skladu s člankom 45.c stavkom 3. ili 4., ovisno o tome što je primjenjivo, kao iznos regulatornog kapitala i prihvatljivih obveza izražen kao postotak
 - (a) ukupnog iznosa izloženosti riziku relevantnog subjekta iz stavka 1. izračunanog u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013;
 - (b) mjere izloženosti omjera financijske poluge relevantnog subjekta iz stavka 1. izračunane u skladu s člankom 429. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013.

Članak 45.a Izuzeće od minimalnog zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze

1. Neovisno o članku 45. sanacijska tijela od zahtjeva iz članka 45. stavka 1. izuzimaju hipotekarne kreditne institucije koje se financiraju pokrivenim obveznicama, a kojima prema nacionalnom pravu nije dopušteno primati depozite ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:
 - (a) te će se institucije likvidirati nacionalnim postupcima u slučaju insolventnosti ili drugim vrstama postupaka koji će se provoditi u skladu s člancima 38., 40. ili 42., utvrđenima za te institucije;
 - (b) takvim će se nacionalnim postupcima u slučaju insolventnosti ili drugim vrstama postupaka osigurati da će vjerovnici tih institucija, uključujući prema potrebi imatelje pokrivenih obveznica, snositi gubitke na takav način kojim se ispunjavaju ciljevi sanacije.
2. Institucije izuzete od zahtjeva iz članka 45. stavka 1. nisu uključene u konsolidaciju iz članka 45.f stavka 1.

Članak 45.b Prihvatljive obveze za subjekte u sanaciji

1. Prihvatljive obveze uključuju se u iznos regulatornog kapitala i prihvatljivih obveza subjekta u sanaciji samo ako ispunjavaju uvjete iz članka 72.a, osim točke (d) u članku 72.b stavku 2. Uredbe (EU) br. 575/2013.
2. Odstupajući od članka 72.a stavka 2. točke 1. Uredbe (EU) br. 575/2013, obveze koje proizlaze iz dužničkih instrumenata s obilježjima izvedenice, primjerice strukturiranih obveznica, uključuju se u iznos regulatornog kapitala i prihvatljivih obveza samo ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:
 - (a) određeni iznos obveze koja proizlazi iz dužničkog instrumenta poznat je unaprijed u trenutku izdavanja, fiksna je i nije pod utjecajem obilježja izvedenice;
 - (b) dužnički instrument, uključujući njegovo obilježje izvedenice, nije predmet sporazuma o netiranju, a njegovo vrednovanje ne podliježe članku 49. stavku 3.;
obveze iz prvog podstavka uključuju se u iznos regulatornog kapitala i prihvatljivih obveza samo u mjeri u kojoj odgovaraju iznosu iz prvog podstavka točke (a).

3. Sanacijska tijela mogu odlučiti da subjekti u sanaciji ispunjavaju zahtjev iz članka 45.f s pomoću instrumenata koji ispunjavaju sve uvjete iz članka 72.a Uredbe (EU) br. 575/2013 kako bi se subjekt u sanaciji mogao sanirati u skladu s ciljevima sanacije.

Odluka sanacijskog tijela na temelju ovog stavka sadržava obrazloženje na temelju sljedećih elemenata:

- (a) nepodređene obveze iz stavaka 1. i 2. imaju u nacionalnoj stečajnoj hijerarhiji jednaki položaj kao i određene obveze isključene iz primjene otpisa ili konverzije u skladu s člankom 44. stavkom 2. ili člankom 44. stavkom 3.;
 - (b) rizik da vjerovnici čija potraživanja proizlaze iz nepodređenih obveza koje nisu isključene iz primjene otpisa ili konverzije u skladu s člankom 44. stavkom 2. ili člankom 44. stavkom 3. trpe na temelju planirane primjene otpisa ili konverzije tih obveza gubitke koji su veći nego što bi bili prilikom likvidacije u okviru redovnog postupka u slučaju insolventnosti;
 - (c) iznos podređenih obveza ne premašuje iznos potreban za to da se osigura da vjerovnici iz točke (b) ne pretrpe gubitke koji su veći od onih koje bi inače pretrpjeli prilikom likvidacije u okviru redovnog postupka u slučaju insolventnosti.
4. Komisija se ovlašćuje za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 115. u pogledu mjera za dodatno utvrđivanje uvjeta iz stavka 2. prvog podstavka točke (a).

Članak 45.c Utvrđivanje minimalnog zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze

1. Nakon savjetovanja s nadležnim tijelom sanacijsko tijelo utvrđuje zahtjev iz članka 45. stavka 1. za svaki subjekt na temelju sljedećih kriterija:
- (a) potrebe da se osigura mogućnost sanacije subjekta u sanaciji primjenom instrumenata sanacije uključujući, prema potrebi, *bail-in* instrument, na način na koji se postižu ciljevi sanacije;
 - (b) potrebe da se, u odgovarajućim slučajevima, osigura da subjekt u sanaciji i njegova društva kćeri koja jesu institucije, ali ne i subjekti u sanaciji imaju dovoljno prihvatljivih obveza da se – u slučaju da se na njih primijene *bail-in* instrument, otpis ili konverzija – gubici mogu pokriti te da se stopa ukupnog kapitala ili omjer financijske poluge u obliku redovnog osnovnog kapitala relevantnih subjekata, ovisno o tome što je primjenjivo, mogu dovesti na razinu potrebnu za to da i dalje poštuju uvjete odobrenja za rad i obavljaju djelatnosti za koje su na temelju Direktive 2013/36/EU ili Direktive 2014/65/EU dobili odobrenje za rad;
 - (c) potrebe da se osigura da subjekt u sanaciji, ako je planom sanacije predviđena mogućnost za to da određene vrste prihvatljivih obveza budu isključene iz *bail-ina* na temelju članka 44. stavka 3. ili da se u potpunosti prenesu na primatelja na temelju djelomičnog prijenosa, ima dovoljno drugih prihvatljivih obveza kako bi se osigurala mogućnost pokrića gubitaka i mogućnost da se kapitalni zahtjevi ili omjer financijske poluge u obliku redovnog osnovnog kapitala subjekta u sanaciji, ovisno o tome što je primjenjivo, mogu dovesti na razinu potrebnu za to da i dalje poštuju uvjete odobrenja za rad i obavljaju

djelatnosti za koje su na temelju Direktive 2013/36/EU ili Direktive 2014/65/EU dobili odobrenje za rad;

- (d) veličine, poslovnog modela, modela financiranja i profila rizičnosti subjekta;
- (e) mjere u kojoj se sustavom osiguranja depozita može doprinijeti financiranju sanacije u skladu s člankom 109.;
- (f) mjere u kojoj bi propast subjekta naštetila financijskoj stabilnosti, uključujući širenjem na druge institucije ili subjekte, s obzirom na međusobnu povezanost subjekta s ostalim institucijama ili subjektima ili s ostatkom financijskog sustava.

2. Kada je planom sanacije predviđeno poduzimanje mjera sanacije u skladu s relevantnim scenarijem sanacije iz članka 10. stavka 3., zahtjev iz članka 45. stavka 1. odgovara iznosu koji je dostatan za to da se osigura sljedeće:

- (a) da gubici koje subjekt očekuje budu u cijelosti pokriveni („pokriće gubitaka”);
- (b) da subjekt ili njegova društva kćeri koja jesu institucije, ali ne i subjekti u sanaciji budu dokapitalizirani do razine koja im omogućuje da i dalje poštuju uvjete odobrenja za rad i obavljaju djelatnosti za koje su na temelju Direktive 2013/36/EU, Direktive 2014/65/EU ili jednakovrijednog propisa dobili odobrenje za rad („dokapitalizacija”);

Kada je planom sanacije predviđeno da subjekt bude likvidiran u okviru redovnog postupka u slučaju insolventnosti, zahtjev iz članka 45. stavka 1. za taj subjekt ne premašuje iznos dostatan za pokriće gubitaka u skladu s prvim podstavkom točkom (a).

3. Ne dovodeći u pitanje zadnji podstavak, iznos iz stavka 2. za subjekte u sanaciji ne premašuje veću od sljedećih vrijednosti:

- (a) zbroj:
 - i. iznosa gubitaka koje treba pokriti pri sanaciji koji odgovara zahtjevima iz članka 92. stavka 1. točaka (a), (b) i (c) Uredbe (EU) br. 575/2013 i članka 104.a Direktive 2013/36/EU za subjekt u sanaciji na potkonsolidiranoj razini grupe u sanaciji,
 - ii. iznosa dokapitalizacije koji grupi u sanaciji omogućuje da na temelju sanacije uspostavi stopu ukupnog kapitala iz članka 92. stavka 1. točke (c) Uredbe (EU) br. 575/2013 i zahtjev iz članka 104.a Direktive 2013/36/EU na potkonsolidiranoj razini grupe u sanaciji;
- (b) zbroj:
 - i. iznosa gubitaka koje treba pokriti pri sanaciji koji odgovara zahtjevu za omjer financijske poluge subjekta u sanaciji iz Uredbe (EU) br. 575/2013 na potkonsolidiranoj razini grupe u sanaciji; i
 - ii. iznosa dokapitalizacije koji grupi u sanaciji omogućuje da na temelju sanacije uspostavi omjer financijske poluge iz članka 92. stavka 1. točke (d) Uredbe (EU) br. 575/2013 na potkonsolidiranoj razini grupe u sanaciji.

Za potrebe članka 45. stavka 2. točke (a) zahtjev iz članka 45. stavka 1. izražen je kao postotni iznos izračunan u skladu s točkom (a) tog stavka podijeljen ukupnim iznosom izloženosti riziku.

Za potrebe članka 45. stavka 2. točke (b) zahtjev iz članka 45. stavka 1. izražen je kao postotni iznos izračunan u skladu s točkom (b) tog stavka podijeljen mjerom izloženosti omjera financijske poluge.

Sanacijsko tijelo utvrđuje iznose dokapitalizacije iz prethodnih podstavaka u skladu s mjerama sanacije predviđenima u planu sanacije i te iznose dokapitalizacije može prilagoditi kako bi se adekvatno izrazili rizici koji utječu na mogućnost sanacije s obzirom na poslovni model, profil financiranja i ukupni profil rizičnosti grupe u sanaciji.

4. Ne dovodeći u pitanje zadnji podstavak, iznos iz stavka 2. za subjekte koji sami po sebi nisu subjekti u sanaciji ne premašuje veću od sljedećih vrijednosti:

(a) zbroj:

i. iznosa gubitaka koje treba pokriti pri sanaciji koji odgovara zahtjevima iz članka 92. stavka 1. točaka (a), (b) i (c) Uredbe (EU) br. 575/2013 i članka 104.a Direktive 2013/36/EU u odnosu na subjekt i

ii. iznosa dokapitalizacije koji subjektu omogućuje da uspostavi stopu ukupnog kapitala iz članka 92. stavka 1. točke (c) Uredbe (EU) br. 575/2013 i zahtjev iz članka 104.a Direktive 2013/36/EU;

(b) zbroj:

i. iznosa gubitaka koje bi trebalo pokriti pri sanaciji koji odgovara zahtjevu za omjer financijske poluge subjekta iz članka 92. stavka 1. točke (d) Uredbe (EU) br. 575/2013 i

ii. iznosa dokapitalizacije koji subjektu omogućuje da uspostavi omjer financijske poluge iz članka 92. stavka 1. točke (d) Uredbe (EU) br. 575/2013.

Za potrebe članka 45. stavka 2. točke (a) zahtjev iz članka 45. stavka 1. izražen je kao postotni iznos izračunan u skladu s točkom (a) podijeljen ukupnim iznosom izloženosti riziku.

Za potrebe članka 45. stavka 2. točke (b) zahtjev iz članka 45. stavka 1. izražen je kao postotni iznos izračunan u skladu s točkom (b) podijeljen mjerom izloženosti omjera financijske poluge.

Sanacijsko tijelo utvrđuje iznose dokapitalizacije iz prethodnih podstavaka u skladu s mjerama sanacije predviđenima u planu sanacije i te iznose dokapitalizacije može prilagoditi kako bi se adekvatno izrazili rizici koji utječu na potrebe za dokapitalizacijom s obzirom na poslovni model, profil financiranja i ukupni profil rizičnosti subjekta.

5. Ako sanacijsko tijelo očekuje da određene vrste prihvatljivih obveza budu isključene iz *bail-ina* na temelju članka 44. stavka 3. ili u potpunosti prenesene na primatelja na temelju djelomičnog prijenosa, zahtjev iz članka 45. stavka 1. ne premašuje iznos koji je dostatan za sljedeće:

(a) pokrivanje iznosa isključenih obveza utvrđenih u skladu s člankom 44. stavkom 3.;

(b) osiguranje toga da se ispune uvjeti iz stavka 2.

6. Odluka sanacijskog tijela o uvođenju minimalnog zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze u skladu s ovim člankom sadržava obrazloženje, uključujući cjelovitu procjenu elemenata iz stavaka 2. do 5.
7. Za potrebe stavaka 3. i 4., kapitalni zahtjevi tumače se u skladu s primjenom, od strane nadležnih tijela, prijelaznih odredbi utvrđenih u dijelu desetom glavi I. poglavljima 1., 2. i 4. Uredbe (EU) br. 575/2013. i u odredbama nacionalnog zakonodavstva u kojima se propisuju mogućnosti koje su nadležnim tijelima dodijeljene tom Uredbom.

Sanacijsko tijelo može smanjiti zahtjev iz članka 45. stavka 1. kako bi uzelo u obzir očekivani iznos doprinosa iz sustava osiguranja depozita financiranju preferirane sanacijske strategije u skladu s člankom 109. Direktive 2014/59/EU.

Iznos svakog takvog smanjenja temelji se na vjerodostojnoj procjeni mogućeg doprinosa iz sustava osiguranja depozita i za njega vrijedi barem sljedeće:

- (a) niži je od oprezne procjene mogućih gubitaka koje bi sustav osiguranja depozita morao snositi da je institucija likvidirana u redovnom postupku u slučaju insolventnosti, uzimajući u obzir red prvenstva u okviru sustava osiguranja depozita u skladu s člankom 108. Direktive 2014/59/EU;
 - (b) niži je od ograničenja doprinosa iz sustava osiguranja depozita određenog u članku 109. stavku 5. drugom podstavku Direktive 2014/59/EU;
 - (c) njime se uzima u obzir ukupni rizik od iscrpljivanja raspoloživih financijskih sredstava sustava osiguranja depozita zbog uplaćivanja doprinosa u okviru većeg broja propasti ili sanacija banaka; i
 - (d) u dosljednosti je s ostalim relevantnim odredbama u nacionalnom zakonodavstvu i obvezama i odgovornostima tijela odgovornog za sustav osiguranja depozita.
 - (e) Sanacijsko tijelo nakon savjetovanja s tijelom odgovornim za sustav osiguranja depozita dokumentira svoj pristup u pogledu ocjene ukupnog rizika od iscrpljivanja raspoloživih financijskih sredstava sustava osiguranja depozita i primjenjuje smanjenja u skladu s podstavkom 1., pod uvjetom da rizik nije prekomjeran.
8. EBA izrađuje nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima će se dodatno utvrditi kriteriji iz stavka 1. na temelju kojih se treba odrediti zahtjev za regulatorni kapital i prihvatljive obveze u skladu s ovim člankom.

EBA dostavlja Komisiji taj nacrt regulatornih standarda u roku od [mjesec dana nakon stupanja na snagu].

Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1090/2010.

Članak 45.d Utvrđivanje minimalnog zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze za subjekte koji su globalne sistemski važne institucije (GSV institucije)

1. Zahtjev iz članka 45. stavka 1. subjekta u sanaciji koji je globalna sistemski važna institucija ili dio globalne sistemski važne institucije sastoji se od sljedećeg:
 - (a) zahtjeva iz članka 92.a Uredbe (EU) br. 575/2013; i

- (b) svakog dodatnog zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze koji sanacijsko tijelo utvrdi u vezi sa subjektom u skladu sa stavkom 2. i koji se ispunjava na temelju obveza koje ispunjavaju uvjete iz članka 45.b
- 2. Sanacijsko tijelo može uvesti dodatni zahtjev za regulatorni kapital i prihvatljive obveze iz stavka 1. točke (b) samo:
 - (a) ako zahtjev iz stavka 1. točke (a) nije dostatan za ispunjavanje uvjeta iz članka 45.c; i
 - (b) u mjeri u kojoj iznos zahtijevanog regulatornog kapitala i prihvatljivih obveza ne premašuje razinu koja je potrebna radi ispunjavanja uvjeta iz članka 45.c.
- 3. Ako su najmanje dvije globalne sistemski važne institucije koje su dio globalne sistemski važne institucije iz EU-a ujedno i subjekti u sanaciji, relevantna sanacijska tijela izračunavaju iznos iz stavka 2.,
 - (a) za svaki subjekt u sanaciji,
 - (b) za subjekt koji je matično društvo Unije kao da je jedini subjekt u sanaciji globalne sistemski važne institucije iz EU-a.
- 4. Odluka sanacijskog tijela o uvođenju dodatnog zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze u skladu sa stavkom 1. točkom (b) sadržava obrazloženje, uključujući cjelovitu procjenu elemenata iz stavka 2.

Članak 45.e Smjernice za minimalni zahtjev za regulatorni kapital i prihvatljive obveze

- 1. Sanacijsko tijelo može subjektu uputiti smjernice za to da regulatorni kapital i prihvatljive obveze koji ispunjavaju uvjete iz članka 45.b ili članka 45.g stavka 3. postavi na razinu koja premašuje razinu utvrđenu u člancima 45.c i 45.d u kojima su predviđeni dodatni iznosi zbog sljedećih razloga:
 - (a) kako bi se, uz gubitke pokrivene u članku 45.c, pokrili mogući dodatni gubici subjekta i/ili
 - (b) kako bi se u slučaju sanacije, uz zahtjeve iz članka 45.c stavka 2. točke (b), s pomoću instrumenata kapitala osiguralo održavanje dostatnog tržišnog povjerenja u subjekt („sloj za zaštitu tržišnog povjerenja”).

Smjernice se daju i izračunavaju samo u vezi sa zahtjevom iz članka 45. stavka 1. izračunanim u skladu s člankom 45. stavkom 2. točkom (a).

- 2. Iznos iz smjernica pruženih u skladu sa stavkom 1. može se odrediti samo ako je nadležno tijelo već odredilo svoje smjernice u skladu s člankom 104.b Direktive 2013/36/EU i ne smije premašivati razinu tih smjernica.

Iznos smjernica pruženih u skladu sa stavkom 1. točkom (b) ne premašuje iznos zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj iz članka 128. točke 6. Direktive 2013/36/EU, ne uključujući zahtjev iz točke (a) te odredbe, osim ako je viša razina potrebna kako bi se nakon sanacije osiguralo da subjekt nastavi ispunjavati uvjete odobrenja za rad tijekom odgovarajućeg razdoblja u trajanju od najviše od jedne godine.

Sanacijsko tijelo dostavlja subjektu obrazloženje i cjelovitu procjenu potrebe za smjernicama i razine koja je u njima utvrđena u skladu s ovim člankom.

3. Ako subjekt sustavno ne uspijeva održavati regulatorni kapital i prihvatljive obveze u skladu s očekivanjima iz smjernica navedenih u prvom stavku, sanacijsko tijelo može zahtijevati da se iznos zahtjeva iz članka 45.c stavka 2. poveća kako bi se pokrio iznos iz smjernica pruženih na temelju ovog članka.
4. Ako ne raspolaže dodatnim regulatornim kapitalom i prihvatljivim obvezama u skladu s očekivanjima iz smjernica navedenih u prvom stavku, subjekt ne podliježe ograničenjima iz članka 141. Direktive 2013/36/EU.

Članak 45.f Primjena minimalnog zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze na subjekte u sanaciji

1. Na razini grupe u sanaciji, subjekti u sanaciji poštuju zahtjeve iz članka 45.c do 45.e na konsolidiranoj osnovi.
2. Zahtjev iz članka 45. stavka 1. za subjekt u sanaciji na konsolidiranoj razini grupe u sanaciji utvrđuje se u skladu s člankom 45.h, na temelju zahtjeva iz članka 45.c do 45.e i na temelju toga hoće li se društva kćeri grupe iz treće zemlje sanirati zasebno prema planu sanacije.

Članak 45.g Primjena minimalnog zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze na subjekte koji sami po sebi nisu subjekti u sanaciji

1. Institucije koje su društva kćeri subjekta u sanaciji, ali same po sebi nisu subjekti u sanaciji, poštuju zahtjeve iz članka 45.c do 45.e na pojedinačnoj osnovi. Sanacijsko tijelo nakon savjetovanja s nadležnim tijelom može odlučiti primijeniti zahtjev utvrđen ovim člankom na subjekt iz članka 1. stavka 1. točki (b), (c) ili (d) koji je društvo kći subjekta u sanaciji, ali sam po sebi nije subjekt u sanaciji.

Zahtjev iz članka 45. stavka 1. za subjekt iz prvog podstavka utvrđuje se u skladu s člankom 45.h i na temelju zahtjevâ iz članka 45.c do 45.e.

2. Zahtjev iz članka 45. stavka 1. za subjekte iz prvog stavka podliježe sljedećim uvjetima:
 - (a) subjekt u sanaciji poštuje konsolidirani zahtjev iz članka 45.f;
 - (b) zbroj svih zahtjeva koji se primjenjuju na društva kćeri grupe u sanaciji pokriva se konsolidiranim zahtjevom iz članka 45.f i ne premašuje taj zahtjev osim ako do toga dođe samo zbog učinaka konsolidacije na razini grupe u sanaciji u skladu s člankom 45.f stavkom 1.;
 - (c) zahtjevom se ne premašuje doprinos društva kćeri konsolidiranom zahtjevu iz stavka 45.f stavka 1.;
 - (d) njime se ispunjava kriterij prihvatljivosti iz stavka 3.
3. Zahtjev se ispunjava s pomoću najmanje jednoga od sljedećeg:
 - (a) obveza:
 - i. koje su izdane subjektu u sanaciji i koje je subjekt u sanaciji kupio;
 - ii. koje ispunjavaju kriterije prihvatljivosti iz članka 72.a, osim točke (b) u članku 72.b stavku 2. Uredbe (EU) br. 575/2013;
 - iii. koje u redu prvenstva u okviru redovnog postupka u slučaju insolventnosti dolaze poslije obveza koje nisu obveze prihvatljive za zahtjev u pogledu

regulatornog kapitala i koje su izdane subjektima koji nisu subjekt u sanaciji i koje su kupili subjekti koji nisu subjekt u sanaciji;

iv. koje podliježu otpisu ili konverziji u skladu s člancima 59. do 62. i u skladu sa sanacijskom strategijom grupe u sanaciji, osobito u smislu da nema utjecaja na kontrolu koju subjekt u sanaciji ima nad društvom kćeri.

(b) instrumenata regulatornog kapitala koji su izdani subjektima koji nisu subjekt u sanaciji i koje su kupili subjekti koji nisu subjekt u sanaciji u slučaju kad otpis ili konverzija u skladu s člancima 59. do 62. ne utječu na kontrolu koju subjekt u sanaciji ima nad društvom kćeri.

4. Zahtjev se može, uz suglasnost sanacijskih tijela za društvo kćer i subjekt u sanaciji, ispuniti jamstvom koje subjekt u sanaciji izda svojem društvu kćeri i koje ispuni sljedeće uvjete:

- (a) jamstvo se pruža u iznosu koji barem odgovara iznosu zahtjeva koji zamjenjuje;
- (b) jamstvo se aktivira ako društvo kći ne može otplatiti svoje dugove ili druge obveze u skladu s dospijećem ili je ta nemogućnost društva kćeri utvrđena u skladu s člankom 59. stavkom 3., ovisno o tome do čega prije dođe;
- (c) jamstvo je kolateralizirano ugovorom o financijskom kolateralu kako je definiran člankom 2. stavkom 1. točkom (a) Direktive 2002/47/EZ u visini od najmanje 50 % njegova iznosa;
- (d) jamstvo i ugovor o financijskom kolateralu uređeni su propisima države članice u kojoj društvo kći ima poslovni nastan, osim ako sanacijsko tijelo za društvo kćer ne odredi drukčije;
- (e) kolateral kojim se osigurava jamstvo ispunjava zahtjeve iz članka 197. Uredbe (EU) br. 575/2013 koji su, uzimajući u obzir konzervativne korektivne faktore, dostatni za pokrivanje jamčenog iznosa u cijelosti;
- (f) kolateral kojim se osigurava jamstvo nije opterećen, a osobito se ne iskorištava kao kolateral za osiguranje nekog drugog jamstva;
- (g) efektivno dospijeće kolaterala u skladu je s uvjetima dospijeća iz članka 72.c stavka 1. Uredbe (EU) br. 575/2013 i
- (h) ne postoje pravne, regulatorne ili operativne prepreke prijenosu kolaterala sa subjekta u sanaciji na relevantno društvo kćer, među ostalim i u slučaju kad se mjera sanacije poduzima u odnosu na subjekt u sanaciji.

5. Sanacijsko tijelo za društvo kćer koje nije subjekt u sanaciji može u potpunosti izuzeti to društvo od primjene toga članka ako:

- (a) i društvo kći i subjekt u sanaciji podliježu odobrenju i nadzoru iste države članice;
- (b) subjekt u sanaciji poštuje zahtjev iz članka 45.f na potkonsolidiranoj osnovi;
- (c) nema trenutačnih ili očekivanih bitnih praktičnih ili pravnih prepreka brzom prijenosu regulatornog kapitala ili otplati obveza od strane

subjekta u sanaciji u korist društva kćeri za koje je to utvrđeno u skladu s člankom 59. stavkom 3., osobito ako su mjere sanacije provedene u odnosu na subjekt u sanaciji.

- (d) subjekt u sanaciji ispunjava zahtjeve nadležnog tijela za bonitetnim upravljanjem društvom kćeri te je izjavio, uz suglasnost nadležnog tijela, da jamči za obveze koje preuzima društvo kći ili rizici društva kćeri nisu od značaja;
- (e) postupci procjene, mjerenja i kontrole rizika subjekta u sanaciji obuhvaćaju društvo kćer;
- (f) subjekt u sanaciji ima više od 50 % glasačkih prava povezanih s udjelima u kapitalu društva kćeri ili ima pravo imenovati ili razriješiti većinu članova upravljačkog tijela društva kćeri.
- (g) nadležno tijelo za društvo kćer u potpunosti je izuzelo društvo kćer od primjene pojedinačnih kapitalnih zahtjeva iz članka 7. stavka 1. Uredbe (EU) br. 575/2013.

Članak 45.h Postupak utvrđivanja zahtjeva

1. Sanacijsko tijelo za subjekt u sanaciji, sanacijsko tijelo za grupu – ako nije riječ o prvom tijelu – i sanacijska tijela nadležna za društva kćeri grupe u sanaciji na pojedinačnoj osnovi poduzimaju sve što je u njihovoj moći kako bi zajedno odlučili:

- (a) o iznosu zahtjeva koji se primjenjuje na konsolidiranoj razini za svaki subjekt u sanaciji;
- (b) o iznosu zahtjeva koji se na pojedinačnoj osnovi primjenjuje na svako društvo kćer subjekta u sanaciji.

Zajedničkom odlukom osigurava se usklađenost s člancima 45.f i 45.g, ona je u cijelosti obrazložena i dostavlja se na sljedeći način:

- (c) subjekt u sanaciji dobiva odluku od sanacijskog tijela;
- (d) društva kćeri subjekta u sanaciji dobivaju odluku od svojih sanacijskih tijela;
- (e) matično društvo grupe u Uniji dobiva odluku od sanacijskog tijela za subjekt u sanaciji ako to matično društvo u Uniji nije samo po sebi subjekt u sanaciji u okviru te iste grupe u sanaciji.

2. Ako su najmanje dvije globalne sistemski važne institucije koje su dio globalne sistemski važne institucije iz EU-a ujedno i subjekti u sanaciji, sanacijska tijela iz prvog podstavka raspravljaju i, kada je to prikladno i usklađeno sa sanacijskom strategijom globalne sistemski važne institucije, dogovaraju se o primjeni članka 72.e Uredbe (EU) br. 575/2013 i eventualnim prilagodbama radi smanjivanja ili uklanjanja razlike između zbroja iznosâ iz članka 45.d stavka 3. točke (a) i članka 12. Uredbe (EU) br. 575/2013 za pojedinačne subjekte u sanaciji i zbroja iznosâ iz članka 45.d stavka 3. točke (b) i članka 12. Uredbe (EU) br. 575/2013.

Takva se prilagodba može primijeniti uz sljedeće uvjete:

- (a) prilagodba se može primijeniti zbog razlika koje među relevantnim državama članicama postoje u izračunu ukupnog iznosa izloženosti riziku tako da se prilagodi visina zahtjeva;

- (b) prilagodba se ne primjenjuje radi uklanjanja razlika među grupama u sanaciji koje proizlaze iz izloženosti.

Zbroj iznosâ iz članka 45.d stavka 3. točke (a) i članka 12. Uredbe (EU) br. 575/2013. za pojedinačne subjekte u sanaciji ne može biti niži od zbroja iznosâ iz članka 45.d stavka 3. točke (b) i članka 12. Uredbe (EU) br. 575/2013.

- 3. Ako se ta zajednička odluka ne donese u roku od četiri mjeseca, odluka se donosi u skladu sa stavcima 4. do 6.

- 4. Ako se zajednička odluka ne donese u roku od četiri mjeseca zbog neslaganja u pogledu konsolidiranog zahtjeva, odluku o konsolidiranom zahtjevu donosi sanacijsko tijelo za subjekt u sanaciji nakon što u obzir uzme sljedeće:

- (a) procjenu društava kćeri koju provode mjerodavna sanacijska tijela, mišljenje sanacijskog tijela za grupu ako to nije ujedno i sanacijsko tijelo za subjekt u sanaciji.

Ako je na kraju četveromjesečnog razdoblja bilo koje od dotičnih sanacijskih tijela uputilo predmet EBA-i u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) br. 1093/2010, sanacijsko tijelo za subjekt u sanaciji odgađa svoju odluku i čeka bilo kakvu odluku koju EBA može donijeti skladu s člankom 19. stavkom 3. te uredbe te donosi svoju odluku u skladu s odlukom EBA-e.

U odluci EBA-e u obzir se uzimaju točke (a) i (b) iz prvog podstavka.

Četveromjesečni rok smatra se rokom za mirenje za potrebe te uredbe. EBA svoju odluku donosi u roku od mjesec dana.

Predmet se ne upućuje EBA-i nakon isteka četveromjesečnog roka ili nakon što je donesena zajednička odluka.

Ako EBA ne donese odluku u roku od mjesec dana, primjenjuje se odluka sanacijskog tijela za subjekt u sanaciji.

- 5. Ako se zajednička odluka ne donese u roku od četiri mjeseca zbog neslaganja u pogledu visine zahtjeva koji na pojedinačnoj osnovi treba primijeniti na društva kćeri grupe u sanaciji, odluku donose sanacijska tijela društava kćeri ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

- (a) uzimanje u obzir stajališta i rezerva koje izrazi sanacijsko tijelo za subjekt u sanaciji i
- (b) uzimanje u obzir mišljenja sanacijskog tijela za grupu ako to nije ujedno i sanacijsko tijelo za subjekt u sanaciji
- (c) ocjena usklađenosti s člankom 45.g stavkom 2.

Ako je sanacijsko tijelo za subjekt u sanaciji ili sanacijsko tijelo za grupu na kraju četveromjesečnog roka uputilo predmet EBA-i u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) br. 1093/2010, sanacijska tijela nadležna na pojedinačnoj osnovi za društva kćeri odgađaju svoju odluku i čekaju bilo kakvu odluku koju EBA može donijeti skladu s člankom 19. stavkom 3. te uredbe te svoju odluku donose u skladu s odlukom EBA-e. U odluci EBA-e u obzir se uzimaju točke (a), (b) i (c) iz prvog podstavka.

Četveromjesečni rok smatra se rokom za mirenje za potrebe te uredbe. EBA svoju odluku donosi u roku od mjesec dana.

Predmet se ne upućuje EBA-i nakon isteka četveromjesečnog roka ili nakon što je donesena zajednička odluka.

Ako EBA ne donese odluku u roku od mjesec dana, primjenjuje se odluka sanacijskih tijela za društva kćeri.

Zajednička odluka i sve odluke donesene zbog izostanka zajedničke odluke redovito se preispituju i prema potrebi ažuriraju.

6. Ako se zajednička odluka ne donese u roku od četiri mjeseca zbog neslaganja u pogledu visine konsolidiranog zahtjeva i visine zahtjeva koji se na pojedinačnoj osnovi primjenjuje na društva kćeri grupe u sanaciji, primjenjuje se sljedeće:
 - (a) odluka o konsolidiranom zahtjevu donosi se u skladu sa stavkom 4.;
 - (b) odluka o visini zahtjeva koji se na pojedinačnoj osnovi primjenjuje na društva kćeri grupe u sanaciji donosi se u skladu sa stavkom 4.:
 - i. nakon razmatranja odluke iz točke (a);
 - ii. nakon procjene usklađenosti s člankom 45.g stavkom 2..
7. Zajednička odluka iz stavka 1. i sve odluke koje donesu sanacijska tijela iz stavaka 4., 5. i 6. kada nema zajedničke odluke, obvezujuće su za dotična sanacijska tijela.

Zajednička odluka i sve odluke donesene zbog izostanka zajedničke odluke redovito se preispituju i prema potrebi ažuriraju.
8. Sanacijska tijela, u suradnji s nadležnim tijelima, zahtijevaju i potvrđuju to da subjekti ispunjavaju zahtjev iz članka 45. stavka 1. i sve odluke donose u skladu s ovim člankom istodobno s izradom i održavanjem planova sanacije.
9. Sanacijsko tijelo za subjekt u sanaciji obavješćuje EBA-u o minimalnom zahtjevu za regulatorni kapital i prihvatljive obveze koji su određeni
 - (a) na konsolidiranoj razini grupe u sanaciji;
 - (b) na pojedinačnoj osnovi na razini društava kćeri grupe u sanaciji.

Članak 45.i Nadzorno izvješćivanje i objavljivanje zahtjeva

1. Subjekti iz članka 1. stavka 1. izvješćuju svoja nadležna i sanacijska tijela najmanje na godišnjoj osnovi o sljedećemu:
 - (a) visinama dostupnih stavki koje ispunjavaju uvjete iz članka 45.b ili članka 45.g stavka 3. i iznosima regulatornog kapitala i prihvatljivih obveza izraženih u skladu s člankom 45. stavkom 2. nakon umanjenja u skladu s člancima 72.e do 72.j Uredbe (EU) br. 575/2013;
 - (b) sastavu stavki iz točke (a), uključujući njihov profil dospijeća i rang u redovnom postupku u slučaju insolventnosti.
2. Subjekti iz članka 1. stavka 1. najmanje na godišnjoj osnovi objavljuju sljedeće:
 - (a) visinu dostupnih stavki koje ispunjavaju uvjete iz članka 45.b ili članka 45.g stavka 3.;

- (b) sastav stavki iz točke (a), uključujući njihov profil dospijeca i rang u redovnom postupku u slučaju insolventnosti.
3. EBA izrađuje nacрте provedbenih tehničkih standarda radi određivanja ujednačenih formata, obrazaca i učestalosti te obrazaca za nadzorno izvješćivanje i objavu iz stavaka 1. i 2. ovog članka.
- EBA dostavlja Komisiji te provedbene tehničke standarde do [12 mjeseci od stupanja na snagu].
- Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje provedbenih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1093/2010.
4. Zahtjev za objavljivanje primjenjuje se prvog dana u kojem je zahtjev iz članka 45. stavka 1. u cijelosti ispunjen.

Članak 45.j Izvješćivanje EBA-i

1. Sanacijska tijela u suradnji s nadležnim tijelima obavješćuju EBA-u o minimalnom zahtjevu za regulatorni kapital i prihvatljive obveze koji su utvrđeni za svaku instituciju pod njihovom nadležnošću.
2. EBA izrađuje nacрте provedbenih tehničkih standarda kako bi pobliže odredila jedinstvene formate, obrasce i definicije za utvrđivanje i prijenos informacija EBA-i za potrebe stavka 1. od strane sanacijskih tijela u suradnji s nadležnim tijelima.
- EBA dostavlja Komisiji te nacрте provedbenih tehničkih standarda do [12 mjeseci nakon stupanja na snagu] ...*.
- Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje provedbenih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

Članak 45.k Kršenje minimalnog zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze

1. Ako subjekt prekrši minimalni zahtjev za regulatorni kapital i prihvatljive obveze, mjerodavna tijela rješavaju to pitanje na temelju najmanje jednoga od sljedećeg:
- (a) ovlasti za rješavanje ili uklanjanje prepreka mogućnosti sanacije u skladu s člancima 17. i 18.;
 - (b) mjera iz članka 104. Direktive 2013/36/EZ;
 - (c) mjera rane intervencije u skladu s člankom 27.;
 - (d) administrativnih kazni i drugih administrativnih mjera u skladu s člancima 110. i 111.
2. Sanacijska tijela i nadležna tijela međusobno se savjetuju pri izvršenju ovlasti iz stavka 1. točaka (a) do (d).

Članak 45.l Izvješća

1. EBA, u suradnji s nadležnim tijelima i sanacijskim tijelima, dostavlja Komisiji izvješće u kojem se procjenjuje barem sljedeće:

* OP umeće datum: 12 mjeseca od stupanja na snagu ove Direktive.

- (a) kako se zahtjev za regulatorni kapital i prihvatljive obveze provodio na nacionalnoj razini, a posebno je li bilo razlika u razinama koje su predviđene za usporedive subjekte u državama članicama;
- (b) kako su sanacijska tijela izvršavala ovlast za to da od institucija zahtijevaju ispunjavanje zahtjeva s pomoću instrumenata iz članka 45.b stavka 2. te je li pri izvršavanju te ovlasti bilo razlika diljem država članica.

2. U izvješću iz stavka 1. u obzir se uzima sljedeće:

- (a) učinak minimalnog zahtjeva i sve predložene usklađene razine minimalnog zahtjeva na sljedeće:
 - i. financijska tržišta općenito, a posebno na tržišta neosiguranog duga i izvedenica;
 - ii. poslovne modele i strukture bilanci stanja institucija, posebno na profil i strategiju financiranja institucija te na pravnu i poslovnu strukturu grupa;
 - iii. profitabilnost institucija, posebno na njihov trošak financiranja;
 - iv. prijenos izloženosti na subjekte koji ne podliježu bonitetnom nadzoru;
 - v. financijske inovacije;
 - vi. raširenost ugovornih bail-in instrumenata i na prirodu i utrživost takvih instrumenata;
 - vii. odnos institucija prema preuzimanju rizika;
 - viii. razinu imovine institucija pod teretom;
 - ix. mjere koje institucije poduzimaju kako bi ispunile minimalne zahtjeve, a posebno na mjeru do koje su minimalni zahtjevi ispunjeni razduživanjem imovine, izdavanjem dugoročnih dužničkih instrumenata i povećanjem kapitala; i
 - x. razinu zajmova kreditnih institucija, uz poseban naglasak na zajmove mikropoduzećima, malim i srednjim poduzećima, lokalnim vlastima, regionalnim vlastima i tijelima iz javnog sektora te na financiranje trgovine, uključujući zajmove u okviru službenih programa osiguranja izvoznih kredita;
- (b) međudjelovanje minimalnih zahtjeva s kapitalnim zahtjevima, omjerom financijske poluge i zahtjevima za likvidnost utvrđenima Uredbom (EU) br. 575/2013 i Direktivom 2013/36/EU;
- (c) kapacitet institucija za neovisno prikupljanje kapitala ili financiranje s tržišta kako bi ispunile sve predložene usklađene minimalne zahtjeve;

3. Izvješćem iz stavka 1. obuhvaćaju se dvije kalendarske godine, a Komisiji se ono dostavlja do 30. rujna u kalendarskoj godini koja slijedi nakon zadnje godine obuhvaćene izvješćem.”

24. Članak 55. zamjenjuje se sljedećim:

*„Članak 55.
Ugovorno priznanje bail-ina*

1. Države članice zahtijevaju od institucija i subjekata iz članka 1. stavka 1. točaka (b), (c) i (d) da u ugovore unesu odredbu kojom vjerovnik ili strana u sporazumu ili instrumentu kojim se stvara obveza priznaje da obveza može biti podložna ovlastima otpisa i konverzije i pristaje biti obvezana svim smanjenjima glavnice ili nepodmirenog iznosa, konverzijom ili poništenjem koje proizvodi učinke izvršenjem tih ovlasti od strane sanacijskog tijela, uz uvjet da takva obveza ispunjava sve sljedeće uvjete:
 - (a) obveza nije isključena na temelju članka 44. stavka 2.;
 - (b) obveza nije depozit iz članka 108. točke (a);
 - (c) obveza je uređena pravom treće zemlje;
 - (d) obveza je izdana ili preuzeta nakon datuma na koji država članica primjenjuje odredbe donesene radi prenošenja ovog odjeljka.
2. Zahtjev iz stavka 1. ne može se primjenjivati ako sanacijsko tijelo države članice utvrdi da su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:
 - (a) da obveze ili instrumenti iz prvog podstavka mogu biti podložni ovlasti sanacijskog tijela države članice za otpis i konverziju na temelju propisa treće zemlje ili na temelju obvezujućeg sporazuma sklopljenog s tom trećom zemljom;
 - (b) da zbog pravnih, ugovornih ili ekonomskih razloga instituciji ili subjektu iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) nije praktično u određene obveze uključiti takvu ugovornu odredbu;
 - (c) da izuzeće određenih obveza od zahtjeva iz stavka 1. ne bude prepreka mogućnosti sanacije institucija ili subjekata iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) i (d).

U obveze iz točaka (b) i (c) nisu uključeni dužnički instrumenti koji su neosigurane obveze, instrumenti dodatnog osnovnog kapitala i instrumenti dopunskog kapitala. Osim toga nadređene su u odnosu na obveze koje se računaju za minimalni zahtjev za regulatorni kapital i prihvatljive obveze.

Obveze u koje, u skladu s točkama (b) i (c), nisu uključene ugovorne odredbe iz stavka 1. ne računaju se za minimalni zahtjev za regulatorni kapital i prihvatljive obveze.

3. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela mogu zahtijevati od institucija i subjekata iz članka 1. stavka 1. točaka (b), (c) i (d) da dostave tijelima pravno mišljenje u vezi s pravnom izvršivošću i djelotvornošću ugovorne odredbe iz stavka 1.
4. Ako institucija ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) među ugovorne odredbe kojima se uređuje relevantna obveza ne uključi ugovornu odredbu kako se zahtijeva u skladu sa stavkom 1., to ne sprečava sanacijsko tijelo da izvrši ovlasti otpisa duga i konverzije u vezi s tom obvezom.
5. EBA izrađuje nacрте regulatornih tehničkih standarda kako bi dodatno utvrdila popis obveza na koje se primjenjuje izuzeće iz stavka 1. i sadržaj zahtijevane ugovorne odredbe iz tog stavka, uzimajući u obzir različite poslovne modele institucija.

EBA dostavlja Komisiji te nacрте regulatornih tehničkih standarda do 3. srpnja 2015.

Komisiji se delegira ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

6. EBA izrađuje nacrt regulatornih tehničkih standarda kako bi odredila pravne, ugovorne ili ekonomske razloge zbog kojih instituciji ili subjektu iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) nije praktično u određene obveze uključiti ugovornu odredbu iz stavka 1. te uvjete u kojima izuzimanje od zahtjeva iz stavka 1. ne bi bilo prepreka mogućnosti sanacije te institucije ili subjekta.

EBA te nacрте regulatornih tehničkih standarda dostavlja Komisiji.

Komisiji se delegira ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

25. U članku 63. stavku 1. dodaje se sljedeća točka (n):

„(n) ovlast za suspenziju obveza plaćanja ili isporuke u kojima sudjeluje institucija ili subjekt iz stavka 1. ako sanacijsko tijelo, nakon savjetovanja s nadležnim tijelom, odluči da je izvršenje ovlasti suspenzije potrebno radi djelotvorne primjene instrumenta sanacije ili više takvih instrumenata ili u svrhu vrednovanja u skladu s člankom 36.”

26. U članku 63. stavku 1. umeću se sljedeći stavci 1.a i 1.b:

„1.a Razdoblje suspenzije u skladu sa stavkom 1. točkom (n) ne premašuje minimalno razdoblje koje sanacijsko tijelo smatra potrebnim za djelotvornu primjenu instrumenta sanacije ili više takvih instrumenata ili za vrednovanje u skladu s člankom 36., a ni u kojem slučaju ne premašuje razdoblje od pet radnih dana.

1.b Bilo koja suspenzija u skladu sa stavkom 1. točkom (n) ne primjenjuje se:

- (a) na obveze plaćanja ili isporuke prema sustavima ili operaterima sustava određenima za potrebe Direktive 98/26/EZ, središnjim drugim ugovornim stranama i središnjim drugim ugovornim stranama trećih zemalja koje je ESMA priznala na temelju članka 25. Uredbe (EU) br. 648/2012 te prema središnjim bankama;
- (b) na prihvatljive tražbine za potrebe Direktive 97/9/EZ;
- (c) na osigurane depozite kako su definirani u članku 2. stavku 1. točki 94.”

27. U naslovima članaka 59. i 60. umeće se izraz „i prihvatljive obveze” u odgovarajućem gramatičkom obliku.

28. U članku 59. stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Ovlast otpisa ili konverzije relevantnih instrumenata kapitala i prihvatljivih obveza može se izvršiti:

- (a) neovisno o mjeri sanacije; ili
- (b) u kombinaciji s provedbom mjere sanacije, ako su ispunjeni uvjeti za sanaciju navedeni u člancima 32. i 33.

Ovlast za otpis ili konverziju prihvatljivih obveza neovisno o mjeri sanacije može se izvršiti samo za prihvatljive obveze koje ispunjavaju uvjete iz članka

45.g stavka 3. točke (a), osim uvjeta koji se odnosi na preostalo dospijeće obveza.”.

29. Izraz „instrumenti kapitala” u članku 59. stavcima 2. i 3. zamjenjuje se izrazom „instrumenti kapitala i obveze iz stavka 1.” u odgovarajućem gramatičkom obliku.
30. Izraz „instrumenti kapitala” u članku 59. stavcima 4. i 10. zamjenjuje se izrazom „instrumenti kapitala ili obveze iz stavka 1.” u odgovarajućem gramatičkom obliku.
31. U članku 60. stavku 1. dodaje se sljedeća točka (d):
„(d) glavnica prihvatljivih obveza iz članka 59. stavka 1. otpisuje se ili konvertira u instrumente redovnog osnovnog kapitala ili oboje, do mjere potrebne za postizanje ciljeva sanacije iz članka 31. ili do mjere kapaciteta relevantnih prihvatljivih obveza, što god je manje.”.
32. U članku 60. stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:
„2. Ako se glavnica relevantnih instrumenata kapitala ili prihvatljivih obveza otpisuje:
(a) smanjenje navedene glavnice je trajno, podložno svakom povećanju vrijednosti u skladu s mehanizmom nadoknade iz članka 46. stavka 3.;
(b) imatelju relevantnog instrumenta kapitala i obveze iz članka 59. stavka 1. ne ostaje nikakva obveza u okviru otpisanog iznosa tog instrumenta ili u vezi s njim, osim već obračunanih obveza i obveza u vezi sa naknadom štete do koje može doći zbog pravnog lijeka kojim se pobija zakonitost izvršavanja ovlasti otpisa;
(c) ne isplaćuje se nikakva naknada ni jednom imatelju relevantnih instrumenata kapitala i obveza iz članka 59. stavka 1. osim one u skladu sa stavkom 3.”.
33. U članku 60. stavku 3. izraz „relevantni instrumenti kapitala” zamjenjuje se izrazom „relevantni instrumenti kapitala i obveze iz članka 59. stavka 1.” u odgovarajućem gramatičkom obliku.
34. U članku 69. stavku 4. točka (b) zamjenjuje se sljedećim:
„(b) obveze plaćanja ili isporuke prema sustavima ili operaterima sustava određenima za potrebe Direktive 98/26/EZ, središnjim drugim ugovornim stranama, središnjim drugim ugovornim stranama trećih zemalja koje je ESMA priznala na temelju članka 25. Uredbe (EU) br. 648/2012 i prema središnjim bankama;”.
35. U članku 70. stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:
„2. Sanacijska tijela ne izvršavaju ovlast iz stavka 1. u vezi sa svakim založnim pravom koje pripada sustavima ili operaterima sustava određenima za potrebe Direktive 98/26/EZ, središnjim drugim ugovornim stranama i središnjim drugim ugovornim stranama trećih zemalja koje je ESMA priznala na temelju članka 25. Uredbe (EU) br. 648/2012 te središnjim bankama u vezi s imovinom za koju institucija u sanaciji jamči ili je osigurava maržom ili kolateralom;”.
36. U članku 71. stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:
„3. Bilo koja suspenzija u skladu sa stavkom 1. ili 2. ne primjenjuje se na sustave ili operatere sustava određene za potrebe Direktive 98/26/EZ, središnje

druge ugovorne strane i središnje druge ugovorne strane trećih zemalja koje je ESMA priznala na temelju članka 25. Uredbe (EU) br. 648/2012 te na središnje banke.”.

37. U članku 88. izraz „članak 45.” zamjenjuje se izrazom „članci 45. do 45.i” u odgovarajućem gramatičkom obliku.

38. U članku 88. stavku 1. prvi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Podložno članku 89., sanacijska tijela za grupu osnivaju sanacijske kolegije za obavljanje zadaća iz članaka 12., 13., 16., 18., 45. do 45.i, 91. i 92. te, kada je to prikladno, za osiguranje suradnje i koordinacije sa sanacijskim tijelima trećih zemalja.”.

39. Članak 89. zamjenjuje se sljedećim:

*„Članak 89.
Europski sanacijski kolegiji*

1. Ako institucija treće zemlje ili matično društvo treće zemlje ima društva kćeri u Uniji ili matična društva u Uniji s poslovnim nastanom u najmanje dvjema državama članicama ili najmanje dvije podružnice u Uniji koje najmanje dvije države članice smatraju značajnima, sanacijska tijela država članica u kojima ti subjekti imaju poslovni nastan ili u kojima se nalaze te značajne podružnice uspostavljaju jedinstveni europski sanacijski kolegij.

2. Europski sanacijski kolegij iz stavka 1. izvršava funkcije i obavlja zadaće navedene u članku 88. u odnosu na subjekte iz stavka 1. te na podružnice, i to u mjeri u kojoj su te zadaće relevantne za njih.

Zadaće koje europski sanacijski kolegij treba obavljati u skladu sa stavkom 2. uključuju određivanje zahtjeva iz članaka 45. do 45.i.

Kad određuju zahtjev iz članaka 45. do 45.i, članovi europskog sanacijskog kolegija u obzir uzimaju globalnu sanacijsku strategiju koju donose tijela trećih zemalja, odnosno ako su je donijela.

Ako prema globalnoj sanacijskoj strategiji društva kćeri u Uniji ili matično društvo u Uniji i njegove institucije kćeri nisu subjekti u sanaciji, a članovi europskog sanacijskog kolegija budu suglasni s tom strategijom, društva kćeri u Uniji ili matično društvo u Uniji poštuju zahtjev iz članka 45.g stavka 1. na konsolidiranoj osnovi zahvaljujući izdavanju prihvatljivih instrumenata iz članka 45.g stavka 3. točaka (a) i (b) subjektu u sanaciji iz treće zemlje.

3. Ako svim društvima kćerima institucije treće zemlje ili matičnog društva iz treće zemlje koja imaju poslovni nastan u Uniji upravlja samo jedno matično društvo u Uniji, europskim sanacijskim kolegijem predsjedava sanacijsko tijelo države članice u kojoj matično društvo u Uniji ima poslovni nastan.

U slučaju u kojem se prvi podstavak ne primjenjuje, europskim sanacijskim kolegijem predsjedava sanacijsko tijelo matičnog društva u Uniji ili društva kćeri u Uniji s najvećom ukupnom bilančnom imovinom.

4. Države članice uzajamnim dogovorom svih relevantnih strana mogu odustati od zahtjeva za osnivanje europskog sanacijskog kolegija ako druge skupine ili kolegiji izvršavaju iste funkcije ili obavljaju iste zadatke navedene u ovom članku i u skladu

su sa svim uvjetima i postupcima, uključujući one koji se odnose na članstvo i sudjelovanje u europskim sanacijskim kolegijima, utvrđenima u ovom članku i u članku 90. U tom slučaju sva upućivanja na europske sanacijske kolegije u ovoj Direktivi tumače se kao upućivanja na te druge skupine ili kolegije.

5. Podložno stavcima 3. i 4. ovog članka, europski sanacijski kolegij u ostalim stvarima djeluje u skladu s člankom 88.

40. Članak 110. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1. prva rečenica zamjenjuje se sljedećim:

„Ne dovodeći u pitanje pravo država članica da predvide i izriču kaznenopravne sankcije, države članice utvrđuju pravila o administrativnim sankcijama i drugim administrativnim mjerama koje se primjenjuju u slučaju nepoštovanja nacionalnih odredaba kojima se prenosi ova Direktiva ili odredaba Uredbe [*o oporavku i sanaciji središnjih drugih ugovornih strana*] te poduzimaju sve potrebne mjere kako bi osigurale njihovu primjenu;”

(b) stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Države članice osiguravaju da se administrativne sankcije, u slučaju kad se obveze iz prvog stavka primjenjuju na institucije, financijske institucije i matična društva u Uniji u smislu ove Direktive ili na središnje druge ugovorne strane, klirinške članove središnjih drugih ugovornih strana ili matična društva u smislu Uredbe [*o oporavku i sanaciji središnjih drugih ugovornih strana*] odnosno u slučaju kršenja propisa, mogu, ovisno o uvjetima utvrđenima nacionalnim propisima, primijeniti na članove upravljačkog tijela u smislu ove Direktive ili na članove odbora u smislu Uredbe [*o oporavku i sanaciji središnjih drugih ugovornih strana*] te na druge fizičke osobe koje su na temelju nacionalnih propisa odgovorne za kršenje propisa.”;

(c) u stavku 3. prva rečenica zamjenjuje se sljedećim:

„Ovlasti izricanja administrativnih sankcija iz ove Direktive daju se sanacijskim tijelima ili, ako je riječ o različitim tijelima, nadležnim tijelima, ovisno o vrsti kršenja.”;

41. Članak 111. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1. točke (a), (b) i (c) zamjenjuje se sljedećim:

„(a) nesastavljanje, neodržavanje i neažuriranje planova oporavka i planova oporavka grupe, čime se krši članak 5. ili 7. ove Direktive ili članak 9. Uredbe [*o oporavku i sanaciji središnjih drugih ugovornih strana*];

(b) neobavješćivanje nadležnog tijela o namjeri pružanja financijske potpore grupi, čime se krši članak 25. ove Direktive;

(c) nepružanje svih informacija potrebnih za izradu planova sanacije, čime se krši članak 11. ove Direktive ili članak 14. Uredbe [*o oporavku i sanaciji središnjih drugih ugovornih strana*];

(d) propust upravljačkog tijela institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) ove Direktive ili propust odbora središnje druge ugovorne strane u smislu Uredbe [*o oporavku i sanaciji središnjih drugih ugovornih strana*] da obavijesti nadležno tijelo o tome kada institucija ili subjekt iz članka

1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) ove Direktive ili središnja druga ugovorna strana propadaju ili bi mogli propasti, čime se krši članak 81. ove Direktive ili članak 68. stavak 1. Uredbe [*o oporavku i sanaciji središnjih drugih ugovornih strana*].”;

(b) stavak 2. mijenja se kako slijedi:

i. točka (a) zamjenjuje se sljedećim:

„(a) javnu izjavu u kojoj je navedena fizička osoba, institucija, financijska institucija, matično društvo u Uniji, središnja druga ugovorna strana ili druga pravna osoba koja je odgovorna te vrsta kršenja.”;

ii. točka (c) zamjenjuje se sljedećim:

„(c) privremenu zabranu obavljanja funkcije u institucijama ili subjektima iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) ove Direktive ili u središnjim drugim ugovornim stranama za svakog člana upravljačkog tijela ili višeg rukovodstva institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) ove Direktive ili za odbor središnje druge ugovorne strane ili za bilo koju drugu fizičku osobu koju se smatra odgovornom;”

42. Članak 112. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1. prva rečenica zamjenjuje se sljedećim:

„Države članice osiguravaju da sanacijska tijela i nadležna tijela na svojoj službenoj internetskoj stranici objave barem sve administrativne sankcije koje su izrekle zbog kršenja nacionalnih odredaba kojima se prenosi ova Direktiva ili odredbe utvrđene u Uredbi [*o oporavku i sanaciji središnjih drugih ugovornih strana*], kada protiv takvih sankcija nije podnesen pravni lijek ili je pravo na pravni lijek iskorišteno.”;

(b) u stavku 2. točka (c) zamjenjuje se sljedećim:

„(c) ako bi objavljivanje prouzročilo, u mjeri u kojoj je to moguće utvrditi, nerazmjernu štetu institucijama ili subjektima iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) ove Direktive ili središnjoj drugoj ugovornoj strani ili uključenim fizičkim osobama.”;

(c) stavak 4. mijenja se kako slijedi:

i. prva rečenica zamjenjuje se sljedećim:

„EBA do 3. srpnja 2016. dostavlja izvješće Komisiji o anonimnom objavljivanju sankcija država članica zbog nepoštovanja nacionalnih odredaba kojima je prenesena ova Direktiva, kako je predviđeno stavkom 2., te posebno o tome postoje li u tom pogledu znatna odstupanja među državama članicama.”;

ii. dodaje se sljedeći podstavak:

„ESMA do [...] dostavlja Komisiji slično izvješće o objavi sankcija zbog nepoštovanja odredaba utvrđenih u Uredbi [*o oporavku i sanaciji središnjih drugih ugovornih strana*].”;

43. Članak 113. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 113.

Održavanje središnjih baza podataka koje provode EBA i ESMA

1. Podložno obvezi čuvanja poslovne tajne iz članka 84., sanacijska tijela i nadležna tijela obavješćuju EBA-u o svim administrativnim sankcijama koje su izrekla u skladu s člankom 111. zbog kršenja nacionalnih odredaba kojima je prenesena ova Direktiva te o statusu pravnog lijeka i njegovu ishodu.

Podložno obvezi čuvanja poslovne tajne iz članka 71. Uredbe [o oporavku i sanaciji središnjih drugih ugovornih strana], sanacijska tijela i nadležna tijela na odgovarajući način obavješćuju ESMA-u o administrativnim sankcijama izrečenima zbog kršenja te Uredbe.

2. EBA i ESMA održavaju središnje baze podataka o sankcijama o kojima su obaviještene isključivo u svrhu razmjene informacija između sanacijskih tijela koje su dostupne samo sanacijskim tijelima te se ažuriraju na temelju informacija koje daju sanacijska tijela.
3. EBA i ESMA održavaju središnje baze podataka o sankcijama o kojima su obaviještene isključivo u svrhu razmjene informacija između nadležnih tijela koje su dostupne samo nadležnim tijelima te se ažuriraju na temelju informacija koje daju nadležna tijela.
4. EBA i ESMA održavaju internetske stranice s poveznicama na svaku objavu sankcija sanacijskog tijela i svaku objavu sankcija nadležnog tijela u skladu s člankom 112. te navode razdoblje za koje svaka država članica objavljuje sankcije.”.

Članak 2.

Izmjena Direktive 98/26/EZ

U članku 2. točka (c) zamjenjuje se sljedećim:

„(c) ‚središnja druga ugovorna strana’ znači središnja druga ugovorna strana kako je definirana člankom 2. točkom 1. Uredbe (EU) br. 648/2012;”.

U članku 2. točka (f) zamjenjuje se sljedećim:

„(f) ‚sudionik’ znači institucija, središnja druga ugovorna strana, posrednik za namiru, klirinška kuća, operater sustava ili klirinški član središnje druge ugovorne strane koji ima odobrenje u skladu s člankom 17. Uredbe (EU) br. 648/2012;”.

Članak 3.

Izmjene Direktive 2002/47/EZ

Direktiva 2002/47/EZ mijenja se kako slijedi:

U članku 1. stavak 6. zamjenjuje se sljedećim:

„6. Članci od 4. do 7. ove Direktive ne primjenjuju se ni na kakva ograničenja u provedbi ugovora o financijskom kolateralu niti na ograničenja učinka ugovora o financijskom kolateralu u vrijednosnim papirima, na odredbe o konačnom netiranju ili prijeboju određene na temelju glave IV. poglavlja V. ili VI. Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća ili glave V. poglavlja IV. Uredbe [o oporavku i sanaciji središnjih drugih ugovornih strana] ili na bilo koje takvo ograničenje

određeno na temelju sličnih ovlasti u pravu države članice radi olakšavanja uredne sanacije bilo kojeg subjekta iz stavka 2. točke (c) podtočke iv. koji podliježe zaštitnim mjerama koje su barem jednakovrijedne mjerama navedenima u glavi IV. poglavlju VII. Direktive 2014/59/EU i glavi V. poglavlju V. Uredbe [o oporavku i sanaciji središnjih drugih ugovornih strana].”

Članak 9.a zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 9.a

Direktiva 2008/48/EZ, Direktiva 2014/59/EU i Uredba (EU) br. [o oporavku i sanaciji središnjih drugih ugovornih strana]

Ovom se Direktivom u pitanje ne dovode Direktiva 2008/48/EZ, Direktiva 2014/59/EU i Uredba (EU) br. [o oporavku i sanaciji središnjih drugih ugovornih strana].”

Članak 4.

Izmjena Direktive 2004/25/EZ

U članku 4. stavak 5. zamjenjuje se sljedećim:

„5. Države članice osiguravaju da se članak 5. stavak 1. ove Direktive ne primjenjuje u slučaju upotrebe instrumenata sanacije te sanacijskih ovlasti i mehanizama predviđenih u glavi IV. Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća ili u glavi V. Uredbe (EU) br. [o oporavku i sanaciji središnjih drugih ugovornih strana].”

Članak 5.

Izmjena Direktive 2005/56/EZ

U članku 3. stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Države članice osiguravaju da se ova Direktiva ne primjenjuje na društvo ili društva koja podliježu upotrebi instrumenata sanacije te sanacijskih ovlasti i mehanizama predviđenih u glavi IV. Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća ili u glavi V. Uredbe (EU) br. [o oporavku i sanaciji središnjih drugih ugovornih strana].”

Članak 6.

Izmjene Direktive 2007/36/EZ

Direktiva 2007/36/EU mijenja se kako slijedi:

(a) U članku 1. stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Države članice osiguravaju da se ova Direktiva ne primjenjuje u slučaju upotrebe instrumenata sanacije te sanacijskih ovlasti i mehanizama predviđenih u glavi IV. Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća ili u glavi V. Uredbe (EU) br. [o oporavku i sanaciji središnjih drugih ugovornih strana].”

(b) U članku 5. stavak 5. zamjenjuje se sljedećim:

„5. Države članice osiguravaju da za potrebe Direktive 2014/59/EU i Uredbe (EU) br. [o oporavku i sanaciji središnjih drugih ugovornih strana] glavna skupština može dvotrećinskom većinom važećih glasova odlučiti ili izmijeniti statut kako bi propisala da se glavna skupština koja se sastaje radi odluke o povećanju kapitala saziva unutar kraćeg roka od onoga utvrđenog u stavku 1. ovog članka uz uvjet da se ta skupština ne održava unutar deset kalendarskih dana od dana poziva i da su ispunjeni uvjeti iz članaka 27. ili 29. Direktive 2014/59/EU ili članka 19. Uredbe (EU) br. [o oporavku i sanaciji središnjih drugih ugovornih strana] te da je povećanje kapitala nužno za izbjegavanje uvjeta za sanaciju iz članaka 32. i 33. Direktive 2014/59/EU ili članka 22. Uredbe (EU) br. [o oporavku i sanaciji središnjih drugih ugovornih strana].”

Članak 7.

Izmjena Direktive 2011/35/EU

U članku 1. stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Države članice osiguravaju da se ova Direktiva ne primjenjuje na društvo ili društva koja podliježu upotrebi instrumenata sanacije te sanacijskih ovlasti i mehanizama predviđenih u glavi IV. Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća ili u glavi V. Uredbe (EU) br. [o oporavku i sanaciji središnjih drugih ugovornih strana].”

Članak 8.

Izmjena Direktive 2012/30/EU

U članku 45. stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Države članice osiguravaju da se članak 10., članak 19. stavak 1., članak 29. stavci 1., 2. i 3., članak 31. stavak 2. prvi podstavak, članci od 33. do 36. i članci 40., 41. i 42. ove Direktive ne primjenjuju u slučaju upotrebe instrumenata sanacije te sanacijskih ovlasti i mehanizama predviđenih u glavi IV. Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća ili u glavi V. Uredbe (EU) br. [o oporavku i sanaciji središnjih drugih ugovornih strana].”

Članak 9.

Prenošenje

1. Države članice donose i objavljuju zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom do [datum 12 mjeseci od stupanja na snagu]. One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih mjera.
Države članice primjenjuju te mjere od [datum – 6 mjeseci od datuma prenošenja].
2. Kada države članice donose mjere iz stavka 1., te mjere sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se prilikom njihove službene objave uz njih navodi takva uputa. Načine tog upućivanja određuju države članice.

3. Države članice Komisiji i EBA-i dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

Članak 10.

Stupanje na snagu

Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.

Članak 1. stavak 1., članak 1. stavci 40., 41., 42. i 43. te članci 2., 3., 4., 5., 6., 7. i 8. stupaju na snagu [datum – kad na snagu stupa Uredba (EU) br. [o oporavku i sanaciji središnjih drugih ugovornih strana].

Članak 11.

Adresati

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu

*Za Europski parlament
Predsjednik*

*Za Vijeće
Predsjednik*